

UREDBA O IZMJENAMA I DOPUNAMA UREDBE ZA PROVEDBU CARINSKOG ZAKONA

Članak 1.

U Uredbi za provedbu Carinskog zakona (»Narodne novine«, broj 161/2003) članak 1. mijenja se i glasi:

»Ovom Uredbom uređuje se:

- uvjeti za odobravanje statusa »ovlaštenog gospodarskog subjekta« i za davanje odobrenja za uporabu pojednostavljenja, vrsta i opseg olakšica koje se mogu odobriti s obzirom na sigurnosno relevantne provjere, te uvjeti i postupak prema kojima se status »ovlaštenog gospodarskog subjekta« može ukinuti,
- uvjeti za izdavanje obavijesti i obvezujućih mišljenja,
- kriteriji i postupak za selektivnu primjenu mjera carinskog nadzora i provjere u putničkom i robnom prometu, te za provedbu pojednostavljenja carinskih postupaka zbog zastoja u prometu na graničnim prijelazima i u unutrašnjosti carinskog područja,
- vrijednost robe do koje se može primijeniti i vrste roba na koje se ne može primijeniti jedinstvena carinska stopa za netrgovačku robu koju putnik nosi sa sobom ili koju fizička osoba primi u pošiljci od druge fizičke osobe,
- dodatna mjerila za utvrđivanje podrijetla robe, čija proizvodnja uključuje uporabu robe s podrijetlom više od jedne zemlje, način dokazivanja podrijetla robe, način izdavanja potvrde te mjerodavna tijela za ovjeru potvrda i davanje tumačenja o podrijetlu robe,
- primjena odredaba o utvrđenju vrijednosti robe za carinske svrhe,
- uvjeti i način utvrđenja carinske vrijednosti robe, koja je prije puštanja u slobodan promet bila stavljena u drugo carinski dopušteno postupanje ili uporabu,
- primjena odredaba Carinskog zakona o postupanju sa stranom robom od ulaska u carinsko područje Republike Hrvatske do određivanja carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe,
- oblik, sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se primjenjuju u carinskom postupku,
- slučajevi i uvjeti pod kojima carinska deklaracija može biti ukinuta nakon puštanja robe deklarantu,
- uvjeti i način uzimanja uzoraka,
- primjena carinskih obilježja,
- pojednostavljenja formalnosti i postupka podnošenja i prihvaćanja carinske deklaracije, pojednostavljenja formalnosti i postupaka u provoznom postupku, te posebni pojednostavljeni postupci za provozni postupak,

- primjena carinskih postupaka s odgodom i carinskih postupaka s gospodarskim učinkom, pojednostavljenja, te primjena odredaba koje se odnose na mjere trgovinske ili poljoprivredne politike,
- uvjeti i postupak davanja odobrenja za polaganje zajedničkog jamstva koje se odnosi na više proвозnih postupaka,
- uvjeti i postupak davanja odobrenja za korištenje zajedničkog jamstva u smanjenom iznosu jamstvene svote, ili oslobođenje od obveze polaganja jamstva,
- primjena propisa za postupak provoza i iznimke od pravila provedbe postupka provoza,
- popis uobičajenih oblika rukovanja robom u carinskom skladištu,
- slučajevi u kojima se, u postupku unutarnje proizvodnje uz uporabu istovrijedne robe, može dopustiti da istovrijedna roba bude na višem stupnju obrade nego uvozna roba,
- mjere kojima se zabranjuje, propisuju dodatni uvjeti ili se olakšava uporaba istovrijedne robe u postupku unutarnje proizvodnje,
- slučajevi u kojima se, pri provjeravanju gospodarskih uvjeta kod izdavanja odobrenja za postupak unutarnje proizvodnje, smatra da su gospodarski uvjeti ispunjeni,
- posebni rokovi za završetak postupka unutarnje proizvodnje za određene proizvodne radnje ili za određenu uvoznu robu,
- slučajevi u kojima i uvjeti pod kojima se smatra da su roba u nepromijenjenom stanju ili dobiveni proizvodi u postupku unutarnje proizvodnje pušteni u slobodni promet,
- popis dobivenih proizvoda za koje se obračunava carina sukladno članku 131. stavak 1. točka a) alineja prva Carinskog zakona,
- slučajevi i uvjeti pod kojima se može odobriti postupak preradbe pod carinskim nadzorom,
- slučajevi u kojima se, pri provjeravanju gospodarskih uvjeta kod izdavanja odobrenja za postupak preradbe pod carinskim nadzorom, smatra da su gospodarski uvjeti ispunjeni,
- slučajevi i posebni uvjeti za primjenu postupka privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine,
- uvjeti za provedbu postupka privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine, te popis robe za koju se ne može odobriti provedba toga postupka,
- slučajevi i postupak za odobravanje postupka vanjske proizvodnje osobi koja ne organizira izvođenje proizvodnih radnji,
- slučajevi u kojima se može odobriti postupak vanjske proizvodnje kada nije moguće utvrditi da su dobiveni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezeno robe,

- slučajevi i posebni uvjeti pod kojima se troškovi proizvodnje primjenjuju kao osnovica za obračun carinskog duga pri puštanju robe u slobodni promet nakon postupka vanjske proizvodnje,
- slučajevi i uvjeti kada se ne podnosi izvozna carinska deklaracija za robu koja napušta carinsko područje,
- iznimke od pravila da se izvozna carinska deklaracija podnosi kod carinarnice koja je odgovorna za nadzor nad područjem u kojemu izvoznik ima sjedište ili prebivalište ili u kojoj je roba zapakirana ili utovarena za izvoz,
- način vođenja evidencija, te način provedbe mjera carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu,
- slučajevi u kojima se za stranu robu, stavljen u postupak s odgodom, neće primjenjivati trgovinske mjere pri njezinom izvozu iz carinskog područja,
- slučajevi i način ustupanja robe u korist države,
- okolnosti i uvjeti pod kojima je moguće ostvariti oslobođenje od plaćanja carine pri povratu robe koja je predmet posebnih mjera trgovinske ili poljoprivredne politike,
- okolnosti i uvjeti pod kojima je moguće ostvariti oslobođenje od plaćanja carine za robu koja se ponovno uvozi, iako nije u istom stanju u kojem je bila izvezena,
- slučajevi u kojima se neće zahtijevati polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga, ili u kojima će se odobriti polaganje osiguranja u smanjenom iznosu,
- uvjeti i postupak davanja zajedničkog osiguranja za namirenje carinskog duga,
- instrumenti osiguranja za namirenje carinskog duga,
- svota carine koja se neće knjižiti,
- uvjeti pod kojima se naplata carinskog duga može obustaviti, ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme,
- svota carine i kamata koje se neće prisilno naplaćivati,
- drugi slučajevi povrata ili otpusta uvoznog ili izvoznog duga, koji se ne mogu pripisati prijevarnim namjerama ili gruboj nemarnosti carinskoga dužnika ili drugih sudionika u odgovarajućem carinskom postupku i posebni uvjeti i postupak ostvarivanja povrata ili otpusta carine,
- svota carinskog duga za koji se neće odobriti otpust ili povrat duga,
- uvjeti i postupak prikupljanja, čuvanja i prodaje robe oduzete u prekršajnom postupku, robe koju carinarnica može oduzeti odnosno prodati zbog neispunjenja obveza, te životinja i druge lako pokvarljive robe koju carinarnica može odmah i neposredno prodati, te

– uvjeti i način besplatnog ustupanja oduzete strane robe i drugi načini postupanja s oduzetom stranom robom.«.

Članak 2.

U članku 2. točke e) i f) mijenjaju se i glase:

»e) nomenklatura carinske tarife: sustav nazivlja i brojčanog označavanja robe u Carinskoj tarifi,

f) harmonizirani sustav: harmonizirani sustav nazivlja i brojčanog označavanja robe,«.

Iza točke f) dodaje se točka g) koja glasi:

»g) Istanbulska konvencija: Konvencija o privremenom uvozu, dogovorena 26. srpnja 1990. godine u Istanbulu.«.

Članak 3.

U članku 8. stavku 3. točka k) mijenja se i glasi:

»k) suglasnost da se dostavljeni podaci smiju pohraniti u datoteci Carinske uprave, kao i da se pojedini iz obvezujućeg mišljenja, uključujući fotografije, skice, prospekte i drugo, mogu učiniti javno dostupnim putem interneta, s iznimkom podataka koje korisnik označi povjerljivim; pri tome će se primjenjivati odredbe posebnih propisa kojima se uređuje zaštita tajnosti podataka.«.

U stavku 4. točki f) riječi »dobivanje« zamjenjuju se riječima »stjecanje«.
Točke j) i k) mijenjaju se i glase:

»j) izjavu podnositelja zahtjeva o tome da li je prema njegovim saznanjima obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe ili obvezujuće mišljenje o podrijetlu za robu ili materijale koji su istovjetni ili slični onima navedenim pod točkom d) ili f) ovoga stavka već bilo izdano ili je za iste podnesen zahtjev u Republici Hrvatskoj, te

k) suglasnost da se dostavljeni podaci smiju pohraniti u datoteci Carinske uprave, s time da se pored odredbe članka 16. Carinskog zakona primjenjuju odredbe posebnih propisa kojima se uređuje zaštita tajnosti podataka.«.

Članak 4.

U članku 12. stavku 1. iza brojke »5.« stavlja se zarez i dodaju riječi »članka 5.a.«.

Članak 5.

Iznad članka 13. briše se naziv poglavlja:

»Poglavlje 4. Prestanak važenja obvezujućeg mišljenja«.

Članak 6.

Članak 13. mijenja se i glasi:

»U slučaju donošenja nekog od propisa ili odluka navedenih u članku 12. stavku 8. Carinskog zakona, Carinska uprava će poduzeti neophodne mjere kako bi se osiguralo da od tada izdana obvezujuća mišljenja budu u skladu s odnosnim propisom ili odlukom.

U slučaju obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe, za potrebe stavka 1. ovoga članka, datum koji će se uzeti u obzir je sljedeći:

a) u slučaju izmjene propisa predviđenih u članku 12. stavku 8. točki a) podtočki 1. Carinskog zakona:

– kada se radi o Uredbi o carinskoj tarifi ili izmjenama i dopunama Uredbe o carinskoj tarifi, datum kad se počnu primjenjivati,

– kada se radi o »Odlukama o razvrstavanju robe u Kombiniranu nomenklaturu«, utvrđenih Naputkom za primjenu sustava nazivlja i brojčanog označavanja robe, datum objave u posebnim izdanjima Ministarstva financija – Carinske uprave,

– kada se radi o obvezama koje je Republika Hrvatska preuzela drugim međunarodnim konvencijama, sporazumima ili ugovorima, datum kad se počnu primjenjivati,

b) u slučaju izmjene odluka spomenutih u članku 12. stavku 8. točki a) podtočki 2. Carinskog zakona:

– kada se radi o presudi Upravnog suda Republike Hrvatske, datum donošenja,

– kada se radi o izmjenama i dopunama »Objašnjenja kombiniranog nazivlja« utvrđenih Naputkom za primjenu sustava nazivlja i brojčanog označavanja robe, datum objave u posebnim izdanjima Ministarstva financija – Carinske uprave,

– kada se radi o odlukama o razvrstavanju te izmjenama i dopunama »Objašnjenja Harmoniziranog sustava« utvrđenih Naputkom za primjenu sustava nazivlja i brojčanog označavanja robe, datum kad se počnu primjenjivati,

c) u slučaju spomenutom u članku 12. stavku 8. točki a) podtočki 3. Carinskog zakona, kada se radi o Naputku ministra financija glede razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, datum donošenja,

d) u slučaju spomenutom u članku 12. stavku 8. točki a) podtočki 4. Carinskog zakona, ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno, dan pravomoćnosti odluke o ukidanju ili izmjeni.

U slučaju obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe, za potrebe stavka 1. ovoga članka, datum koji će se uzeti u obzir je sljedeći:

a) u slučaju izmjene propisa ili sklapanja međunarodnih sporazuma, predviđenih u članku 12. stavku 8. točki b) podtočki 1. Carinskog zakona, datum kad se počne primjenjivati,

b) u slučaju izmjene odluka spomenutih u članku 12. stavku 8. točki b) podtočki 2. Carinskog zakona:

– kada se radi o presudi Upravnog suda Republike Hrvatske, datum donošenja,

– kada se radi o izmjenama i dopunama pojašnjenja i stavova usvojenih na razini Europske unije, datum objave u posebnim izdanjima Ministarstva financija – Carinske uprave,

– kada se radi o izmjenama i dopunama stavova o podrijetlu ili napomena za pojašnjenja usvojenih od strane Svjetske trgovačke organizacije (WTO) ili s mišljenjem donesenim radi tumačenja Objašnjenja navedenog Sporazuma, datum objave u posebnim izdanjima Ministarstva financija – Carinske uprave,

c) u slučaju spomenutom u članku 12. stavku 8. točki b) podtočki 3. Carinskog zakona, kada se radi o tumačenju ovlaštenog tijela, datum donošenja,

d) u slučaju spomenutom u članku 12. stavku 8. točki b) podtočka 4. Carinskog zakona, ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno, dan pravomoćnosti odluke o ukidanju ili izmjeni.

Ako korisnik obvezujućeg mišljenja koje je prestalo važiti iz razloga navedenih u članku 12. stavku 8. Carinskog zakona, želi iskoristiti mogućnost primjene takvog mišljenja u dopuštenom periodu sukladno stavku 10. istog članka, o tome mora obavijestiti Carinsku upravu – Središnji ured i priložiti sve potrebne isprave na osnovi kojih je moguće provjeriti da li su ispunjeni propisani uvjeti.«.

Članak 7.

U članku 39. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

»Način uporabe pravila iz Priloga 8. određen je u uvodnim napomenama iz Priloga 7 A ove Uredbe, koji je njezin sastavni dio.«.

Članak 8.

U članku 66. stavku 4. riječ »procjene« zamjenjuje se riječima »koji je odlučan za određivanje carinske vrijednosti«.

Članak 9.

U članku 67. stavku 1. iza brojke »31.« dodaju se riječi »stavku 1.«.

Iza stavka 2. dodaju se stavci 3. i 4. koji glase:

»Prilagodba cijene stvarno plaćene ili plative za robu, koju prodavatelj učini u korist kupca nakon puštanja robe u slobodan promet, može se uzeti u obzir za utvrđivanje carinske vrijednosti sukladno članku 31. Carinskog zakona, ukoliko se carinarnici na zadovoljavajući način dokaže da:

– je roba bila oštećena u trenutku predviđenom u članku 79. Carinskog zakona,

– je prodavatelj učinio prilagodbu u skladu s obvezama vezanim uz jamstvo koje je definirano ugovorom o prodaji koji je zaključen prije puštanja robe u slobodan promet,

– u ugovoru o prodaji nije uzeta u obzir moguća manjkavost robe zbog njezine prirode.

Prilagodba cijene stvarno plaćene ili plative u skladu sa stavkom 3. ovog članka može se prihvatiti jedino ako je prilagodba provedena u razdoblju od 12 mjeseci od dana prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.«.

Članak 10.

U članku 68. riječi »nacionalnih davanja države podrijetla ili države izvoznice« zamjenjuju se riječima »unutarnjih davanja koja se plaćaju u državi podrijetla ili državi izvoza za određenu robu«.

Članak 11.

U članku 69. stavku 1. riječi »odgovarajućim pokazateljem« zamjenjuju se riječima »dostatnim podatkom«, a iza druge rečenice dodaje se rečenica koja glasi: »Ukoliko se deklarirana vrijednost odnosi na prodaju obavljenu prije posljednje prodaje koja je prethodila unosu robe u carinsko područje Republike Hrvatske, carinskoj službi mora se dokazati da je ta prodaja robe predstavljala prodaju za izvoz u carinsko područje Republike Hrvatske.«.

U stavku 2. iza brojke »88.« dodaje se brojka »89.«.

Članak 12.

U članku 70. riječi »točke a)« brišu se.

Članak 13.

U članku 71. stavku 1. iza riječi »cijene« dodaju se riječi:
»ukoliko se uvjeti ili obveze ne odnose na:

- aktivnosti iz članka 31. stavak 7. Carinskog zakona, ili
- stavke koje se uključuju u cijenu stvarno plaćenu ili plativu sukladno odredbama članka 38. Carinskog zakona.«.

Stavci 2. i 3. brišu se.

Članak 14.

U članku 72. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Takve radnje, koje obavi kupac, podrazumijevaju radnje obavljene za njegov račun, pa i ako proizlaze iz obveza kupca temeljem dogovora s prodavateljem.«.

Članak 15.

U članku 74. stavak 3. briše se.

Članak 16.

U članku 75. stavku 1. iza riječi »količine« briše se zarez, a riječi »poštujući sljedeći redoslijed:« zamjenjuju se riječima »uz prilagodbe potrebne radi razlika proisteklih iz

komercijalne razine i/ili količine, pod uvjetom da se takve prilagodbe mogu provesti na osnovi predloženih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i točnost prilagodbe, bez obzira na to dovodi li sama prilagodba do porasta ili smanjenja vrijednosti.«

Točke a), b) i c) brišu se.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3., 4., i 5. postaju stavci 2., 3., i 4.

Dosadašnji stavak 6. koji postaje stavak 5. mijenja se i glasi:

»Za primjenu ovog članka, »transakcijska vrijednost uvezene istovjetne ili slične robe« je carinska vrijednost koja je bila prethodno utvrđena temeljem članka 31. Carinskog zakona i koja je usklađena sa stavkom 1. i 2. ovog članka.«

Članak 17.

Članak 78. briše se.

Članak 18.

U članku 79. iza riječi »troškovi« dodaju se riječi »u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna«.

Članak 19.

Članak 80. mijenja se i glasi:

»Za primjenu članka 38. stavka 1. točke a) podtočke 4. i 5. i članka 39. stavka 1. točke a) Carinskog zakona, kao mjesto unosa robe u carinsko područje smatra se:

- a) u cestovnom i željezničkom prometu – carinski granični prijelaz,
- b) u pomorskom prometu – luka istovara,
- c) u riječnom prometu – prva luka otvorena za međunarodni promet u kojoj brod pristane,
- d) pri prijevozu robe u zračnom prometu – prva odredišna zračna luka, te
- e) za robu koja se prevozi na drugi način – mjesto gdje roba prijeđe kopnenu granicu carinskog područja.«

Članak 20.

U članku 82. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

»Za primjenu članka 38. stavka 1. točke b) podtočke 4. Carinskog zakona, troškovi istraživanja i prethodnih idejnih nacrti neće se uključivati u carinsku vrijednost.«

Članak 21.

Članak 84. mijenja se i glasi:

»Kod primjene članka 38. stavka 1. točke c) Carinskog zakona tantijeme i licencijski troškovi smatraju se prije svega plaćanja za upotrebu prava u svezi s:

- a) proizvodnjom uvezene robe (osobito patenti, uzorci, modeli i tehnološki know-how), ili
- b) ponovnom prodajom uvezene robe u izvoz (osobito robne uslužne marke, i zaštićeni modeli), te ili
- c) upotrebom i daljnjom prodajom uvezene robe (osobito autorska prava, i tehnološki postupci koji su nedjeljivo uključeni u uvezenu robu).

Ako se carinska vrijednost uvezene robe određuje u skladu sa člankom 31. Carinskog zakona stvarno plaćenju cijeni ili plativoj cijeni za uvezenu robu pribrajaju se tantijeme ili licencije, ako to plaćanje:

- a) odnosi se na robu koja je predmet procjene,
- b) predstavlja uvjet prodaje za uvezenu robu.

Ako je uvezena roba samo dio ili dodatna oprema robi koja se proizvodi u carinskom području, trošak tantijema ili licencija može se pribrojiti stvarno plaćenju ili plativoj cijeni za uvezenu robu samo ako se tantijeme ili licencije odnosi na tu uvezenu robu.

Ako se roba uvozi u rastavljenom stanju ili se prije sljedeće prodaje samo nebitno preradi, npr. raspakira ili prepakira, to ne znači da se tantijema ili licencija ne odnosi na uvezenu robu.

Ako se tantijeme ili licencije djelomično odnose na uvezenu robu, a djelomično na druge radnje ili dodatnu opremu, koja se robi dodaje nakon uvoza, ili na radnje poslije uvoza, tantijeme ili licencije se razdjeljuju na osnovi objektivnih i odredivih činjenica, u skladu s napomenama (napomena za članak 85. stavak 2.) iz Priloga 12 B ove Uredbe.

Tantijema ili licencija za pravo uporabe robne marke dodaje se stvarno plaćenju ili plativoj cijeni samo onda kada:

- a) se tantijema ili licencija odnosi na robu koja je nakon uvoza bila prodana u nepromijenjenom stanju ili je nebitno prerađena ili obrađena,
- b) se ta roba prodaje s robnom markom označenom prije ili nakon uvoza i za koju se plaća tantijemu ili licenciju, i ili
- c) kupac nema mogućnost nabave te robe kod drugih s prodavačem nepovezanih dobavljača. Ako kupac tantijema ili licencija plaća trećoj osobi, uvjeti iz stavka 2. ovog članka ispunjeni su onda kad prodavač ili s njim povezana osoba zahtijeva od kupca plaćanje toj trećoj osobi.

Ako je način obračuna tantijeme ili licencije ovisan o cijeni uvezene robe smatra se, sve dok nije dokazano suprotno, da se plaćanje tantijeme ili licencije odnosi na robu koja se procjenjuje.

Ako se iznos tantijeme ili licencije obračunava neovisno od cijene uvezene robe, plaćanje licencije može se odnositi na robu koja se procjenjuje.

Za primjenu članka 38. stavka 1. točke c) Carinskog zakona nije važno u kojoj državi primatelj naknade za tantijemu ili licenciju ima sjedište.«.

Članak 22.

U članku 86. stavak 1. briše se.

Dosadašnji stavak 2. koji postaje stavak 1. mijenja se i glasi:

»Carinarnica može na zahtjev deklaranta odobriti da se:

– uz odstupanja od članka 38. stavka 2. Carinskog zakona, neke stavke koje se pribrajaju cijeni stvarno plaćenju ili koju treba platiti, ako njihove količine nije moguće utvrditi u trenutku nastanka carinskog duga,

– uz odstupanja od članka 39. Carinskog zakona, neka davanja koja se ne uključuju u carinsku vrijednost, u slučajevima kada iznosi koji se odnose na takve stavke u trenutku nastanka carinskog duga nisu prikazani odvojeno, određuju na osnovi odgovarajućih i posebnih mjerila.«.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 23.

Članak 87. mijenja se i glasi:

»Članak 39. stavak 1. točka c) Carinskog zakona primjenjivat će se i pri uporabi nadomjesnih metoda procjene iz članka 32. do 37. Carinskog zakona.«.

Članak 24.

U članku 89. stavak 1. mijenja se i glasi:

»U slučaju sumnje da deklarirana vrijednost ne predstavlja stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti, carinarnica može zahtijevati dodatna pojašnjenja u skladu sa člankom 91. stavkom 5. ove Uredbe.«.

Članak 25.

Iznad članka 90. briše se naziv poglavlja:

»Poglavlje 2. Posebna pravila za određivanje carinske vrijednosti za programsku opremu«.

Članak 26.

Članak 90. briše se.

Članak 27.

Iznad članka 91. u nazivu poglavlja brojka »3.« zamjenjuje se brojkom »2.«.

Članak 28.

U članku 91. stavku 3. iza riječi »članak« dodaju se riječi »5., 5.a i«.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

»Osim u slučajevima kada je za pravilnu primjenu uvozne carine neophodno prilaganje, carinarnica može odobriti da se DCV iz stavka 1. ovog članka, u cijelosti ili djelomično ne prilaže kada:

– carinska vrijednost pošiljke ne prelazi 5.000 EUR, uz osiguranje da se ne radi o razdvojenim ili uzastopnim pošiljkama od istog pošiljatelja istom primatelju, ili

– je uvoz nekomercijalne naravi.«.

Iza stavka 7. dodaje se novi stavak 8. koji glasi:

»U slučaju uzastopnih pošiljaka robe od istog prodavača istom kupcu na temelju istih trgovačkih uvjeta, carinarnica može ne zahtijevati uz svaku deklaraciju prilaganje svih činjenica iz stavka 2. ovog članka, ali će ih zahtijevati uvijek kad se okolnosti promjene i najmanje jednom svake tri godine.«.

Dosadašnji stavak 8. postaje stavak 9.

U dosadašnjem stavku 9. koji postaje stavak 10. riječi »propisu koji donosi ministar financija« zamjenjuju se riječima »Prilogu 12 A ove Uredbe, koji je njezin sastavni dio.«.

Članak 29.

Članak 93. mijenja se i glasi:

»Pri primjeni članaka 29. do 48. Carinskog zakona i članaka ovog poglavlja, postupat će se u skladu s odredbama navedenim u Prilogu 12 B ove Uredbe koji je njezin sastavni dio.

Odredbe navedene u prvoj koloni Priloga 12 B primjenjivat će se u skladu s napomenama iz druge kolone.

Ukoliko je neophodna primjena opće prihvaćenih računovodstvenih standarda, primjenjivat će se odredbe iz Priloga 12 C ove Uredbe koji je njezin sastavni dio.«.

Članak 30.

U članku 95. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Pregled robe i uzimanje uzoraka koji se zahtijeva sukladno članku 54. Carinskog zakona odobrava se na osnovi pisanog zahtjeva.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavci 3., 4., 5., 6. i 7. postaju stavci 2., 3., 4., 5. i 6.

Članak 31.

U članku 118. stavku 1. riječi »76. Carinskog zakona« zamjenjuju se riječima »117. stavku 2. ove Uredbe,«.

U stavku 2. riječi »U skladu sa stavkom« zamjenjuju se riječima »Za primjenu stavka«.

Članak 32.

Članak 125. mijenja se i glasi:

»Deklaraciji za početak postupka s gospodarskim učinkom, bez utjecaja na posebne odredbe, moraju biti priložene sljedeće isprave:

a) za postupak carinskog skladištenja:

- za carinsko skladište tipa D, isprave iz članka 123. stavka 1. točke a) i b) ove Uredbe,
- za ostale tipove skladišta osim tipa D, ispravu iz koje je vidljiva masa, broj pošiljka, količina i trgovački opis robe;

b) za postupak unutarnje proizvodnje:

- sustav povrata carine, isprave iz članka 123. stavka 1. ove Uredbe,
- sustav odgode carine, isprave iz članka 123. stavka 1. točke a) i b) ove Uredbe i, kada je to potrebno pisano odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za izdavanje odobrenja, ukoliko se primjenjuje članak 216. ove Uredbe;

c) za preradbu pod carinskim nadzorom, isprave iz članka 123. stavka 1. točke a) i b) ove Uredbe i, kada je to potrebno, pisano odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za izdavanje odobrenja, ukoliko se primjenjuje članak 216. ove Uredbe;

d) za postupak privremenog uvoza:

- uz potpuno oslobođenje od plaćanja carine, isprave iz članka 123. stavka 1. ove Uredbe,
- uz djelomično oslobođenje od plaćanja carine, isprave iz članka 123. stavka 1. točke a) i b) ove Uredbe i, kada je to potrebno, pisano odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za izdavanje odobrenja, ukoliko se primjenjuje članak 216. ove Uredbe;

e) za postupak vanjske proizvodnje, isprave iz članka 126. stavak 1. ove Uredbe i, kada je to potrebno, pisano odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za izdavanje odobrenja, ukoliko se primjenjuje članak 216. ove Uredbe.

Članak 123. stavak 2. ove Uredbe primjenjuje se na deklaracije za stavljanje robe u bilo koji postupak s gospodarskim učinkom.

Carinarnica može odobriti da se odobrenje za zahtijevani carinski postupak ili preslik zahtjeva za izdavanje odobrenja pohranjuju kod korisnika odobrenja umjesto da se prilažu deklaraciji.«.

Članak 33.

Članak 132. mijenja se i glasi:

»Usmena carinska deklaracija za puštanje robe u slobodan promet može se podnijeti za:

a) robu nekomercijalne naravi:

1. koja je u putnikovoj osobnoj prtljazi,
2. koja je poslana fizičkim osobama, te
3. u slučajevima kada postoje uvjeti za primjenu jedinstvene carinske stope;

b) robu iz članka 136. ove Uredbe, ako se radi o povratu robe, koja je u skladu sa člankom 188. Carinskog zakona oslobođena od plaćanja carine,

c) prijevozna sredstva iz članka 137. stavak 1. točka c) ove Uredbe,

d) robu koja je u skladu sa člankom 187. stavak 1. točkom 9) Carinskog zakona oslobođena plaćanja carine.«

Članak 34.

Članak 133. mijenja se i glasi:

»Usmena carinska deklaracija za izvoz robe može se podnijeti za:

a) robu nekomercijalne naravi:

1. koja je u putnikovoj osobnoj prtljazi,
2. koju šalju fizičke osobe,

b) prijevozna sredstva iz članka 138. stavak 1. točka b) ove Uredbe,

c) drugu robu manjeg ekonomskog značaja, ako carinarnica to odobri.«

Članak 35.

U članku 136. stavku 1. točka 1) mijenja se i glasi:

»1) robu koja ispunjava uvjete iz članka 274. stavka 3. točke a) ove Uredbe,«

U točki 2) riječi »st. 1. toč.« zamjenjuju se riječima »stavka 1. točke«.

U točki 5) riječ »robe« zamjenjuje se riječju »robu«.

U točki 6) riječi »druge robe« zamjenjuju se riječima »drugu robu«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Za robu iz stavka 1. ovoga članka može se radi završetka postupka privremenog uvoza podnijeti usmena carinska deklaracija za ponovni izvoz.«.

Članak 36.

U članku 137. stavku 1. točka d) mijenja se i glasi:

»d) roba uvezena u okviru uvoza manjeg značaja za koju ne postoji obveza prijevoza do carinarnice u skladu sa člankom 50. stavkom 4. Carinskog zakona, pod uvjetom da ne podliježe plaćanju carine.«.

Članak 37.

U članku 139. stavku 1. iza riječi »se« stavlja se zarez i dodaju riječi »uz poštivanje odredaba članka 286. ove Uredbe«.

Točke a) i b) mijenjaju se i glase:

»a) osobni predmeti i roba namijenjena za sportske svrhe sukladno članku 270. stavku 1. ove Uredbe,

b) prijevozna sredstva iz članka 263. do 268. ove Uredbe,«.

Iza točke b) dodaje se točka c) koja glasi:

»c) roba za potrebe pomoraca koja se upotrebljava na brodu u međunarodnom pomorskom prometu, sukladno članku 271. točka a) ove Uredbe.«.

Članak 38.

U članku 140. stavku 1. točki a) iza podtočke 2. dodaje se podtočka 3. koja glasi:

»3. stavljanje naljepnice »ništa za prijaviti« ili vinjete carinske deklaracije na vjetrobransko staklo osobnog automobila,«.

U točki b) iza riječi »stavku 2. ove Uredbe,« dodaju se riječi »kada ne postoji obveza prijevoza robe radi podnošenja carinarnici sukladno članku 50. stavak 4. Carinskog zakona,«.

Članak 39.

Članak 143. mijenja se i glasi:

»Za potrebe odjeljka 1. i 2. ovog poglavlja putnikom se smatra:

a) pri uvozu:

1. svaka osoba koja privremeno dolazi u carinsko područje Republike Hrvatske u kojem nema prebivalište ili uobičajeno boravište,

2. svaka osoba koja je privremeno boravila u inozemstvu i vraća se u carinsko područje Republike Hrvatske gdje ima prebivalište ili uobičajeno boravište,

b) pri izvozu:

1. svaka osoba koja privremeno napušta carinsko područje Republike Hrvatske, u kojem ima prebivalište ili uobičajeno boravište,

2. svaka osoba koja nakon privremenog boravka napušta carinsko područje Republike Hrvatske, u kojem je privremeno boravila i gdje nema prebivalište ili uobičajeno boravište.«

Članak 40.

U članku 144. stavku 1. točki b) podtočki 2. iza riječi »pošiljkama,« dodaju se riječi »za koje postoji obveza plaćanja izvozne carine i«.

U stavku 3. iza riječi »carinarnici« dodaju se riječi »sukladno članku 75. Carinskog zakona«.

Članak 41.

U članku 148. stavku 3. iza brojke »87.« dodaju se riječi »stavka 1. točke a) alineja prva«.

U stavku 6. riječ »ukinuti« zamjenjuje se riječju »poništiti«.

Članak 42.

U članku 152. stavku 1. iza riječi »carinarnici« dodaju se riječi »radi olakšavanja provedbe postupka«.

U stavku 2. riječi »i pružiti pomoć« zamjenjuju se riječima »pri uzimanju uzoraka ili za to ne odredi opunomoćenika odnosno ako carinarnici ne pruži svu potrebnu pomoć«.

Članak 43.

U članku 158. stavku 1. riječ »navedenih« zamjenjuje se riječju »navedenim«.

Članak 44.

Članak 162. mijenja se i glasi:

»Ako roba ne može biti puštena radi jednog od razloga iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja druga i treća Carinskog zakona, carinarnica će deklarantu odrediti rok u kojem mora ispuniti propisane obveze.

Ako deklarant u slučajevima iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja druga Carinskog zakona ne priloži zahtijevane isprave u roku koji je odredila carinarnica sukladno stavku 1. ovog članka, carinska deklaracija smatra se nevažećom i carinarnica će je poništiti, pri čemu se odgovarajuće primjenjuju odredbe članka 78. stavak 5. Carinskog zakona. Ako se deklaracija poništava carinarnica poništavanje vidljivo označava na samoj deklaraciji, te u polju primjedbe navodi razlog za poništavanje, a deklaraciju, osim primjerka broj 1. (pri izvoznim postupcima) ili primjerka broj 6. (pri uvoznim postupcima) zajedno s priloženim ispravama vraća deklarantu.

Ako deklarant, u slučajevima iz članka 87. stavka 1. točke a) alineja treća Carinskog zakona, u roku iz stavka 1. ovoga članka ne plati nastali carinski dug odnosno ne položi odgovarajući instrument osiguranja za plaćanje carinskog duga, carinarnica će, bez obzira na bilo koju mjeru poduzetu sukladno članku 78. stavak 1. Carinskog zakona ili članku 185. Carinskog zakona, provesti mjere za prodaju robe. U provedbi postupka prodaje robe carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući po potrebi i sredstva prisile. Carinarnica će o tome obavijestiti deklaranta.

Do trenutka prodaje robe iz stavka 3. ovog članka carinarnica može na rizik i trošak deklaranta premjestiti robu u poseban prostor koji je pod carinskim nadzorom.«.

Članak 45.

Članak 163. mijenja se i glasi:

»Sukladno članku 78. stavak 4. Carinskog zakona carinarnica može ukinuti carinsku deklaraciju nakon puštanja robe, pod sljedećim uvjetima:

a) ako se utvrdi da je roba greškom deklarirana za carinski postupak radi kojeg je nastao carinski dug, umjesto da je bila deklarirana za drugi carinski postupak, carinarnica će ukinuti deklaraciju ako je pisani zahtjev podnesen u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije i ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. roba nije bila upotrebljavana protivno uvjetima koje predviđa carinski postupak u kojeg je morala biti stavljena,
2. roba je u trenutku kad je bila deklarirana za prvi postupak bila namijenjena za stavljanje u drugi carinski postupak, za kojeg je ispunjavala sve zahtijevane uvjete, te
3. roba je bez odlaganja deklarirana za postupak za koji je stvarno namijenjena.

Carinska deklaracija za drugi carinski postupak važi od dana prihvaćanja ukinute carinske deklaracije.

U posebno opravdanim slučajevima carinarnica može prihvatiti zahtjev deklaranta i po proteku tromjesečnog roka.

b) ako se utvrdi da je roba bila greškom deklarirana umjesto neke druge robe u carinski postupak radi kojeg je nastao carinski dug, carinarnica će ukinuti deklaraciju, ako je pisani zahtjev podnesen u roku tri mjeseca od dana prihvaćanja carinske deklaracije, pod uvjetima da:

1. prvotno deklarirana roba:

- nije bila uporabljena drugačije nego kako je to dopušteno u njezinom prvotnom stanju, i
- vraćena je u njezino prvotno stanje, i da

2. roba koja bi morala biti deklarirana za prvotni carinski postupak:

- mogla bi biti u trenutku podnošenja prve deklaracije podnesena istoj carinarnici, i
- bila je deklarirana za isti carinski postupak koji je bio prvotno naveden.

U posebno opravdanim slučajevima carinarnica može prihvatiti zahtjev deklaranta i po proteku tromjesečnog roka.

c) ako se roba naručena putem kataloga vrati, carinarnica će ukinuti carinsku deklaraciju za puštanje u slobodan promet ako je zahtjev podnesen u roku od tri mjeseca od dana prihvaćanja deklaracije, pod uvjetom da je roba bila izvezena dobavljaču ili na ime osobe koju je dobavljač odredio;

d) kada je odobrenje s povratnim djelovanjem izdano u skladu s:

1. člankom 206.c ove Uredbe za puštanje u slobodan promet uz povoljnije tarifno postupanje ili uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog posebne uporabe robe, ili

2. člankom 216. ove Uredbe za carinske postupke s gospodarskim učinkom.

e) ako je roba deklarirana za izvoz ili vanjsku proizvodnju:

1. u slučaju da je roba predmet izvoznih davanja, zahtjeva za povrat uvoznog duga, naknada ili drugih iznosa pri izvozu ili drugih posebnih izvoznih mjera, deklarant:

– podnosi carinarnici, koja je prihvatila carinsku deklaraciju za izvoz robe, dokaz da roba nije napustila carinsko područje,

– podnosi carinarnici sve primjerke carinske deklaracije zajedno sa svim drugim ispravama koje mu je ta carinarnica predala po prihvaćanju carinske deklaracije,

– po potrebi podnosi carinarnici dokaz da je vraćen uvozni dug, naknade i drugi iznosi, odobreni na temelju deklariranja robe za izvoz, odnosno da su nadležna tijela poduzela mjere da se ti iznosi ne isplate, te

– po potrebi u skladu s važećim propisima ispuni sve druge obveze koje, s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja, odredi carinarnica izvoza radi uređivanja položaja robe.

Ukidanje carinske deklaracije ima za posljedicu vraćanje u prvotno stanje otpisa količina izvršenog na izvoznim potvrdama priloženim odnosnoj carinskoj deklaraciji.

Ako roba deklarirana za izvoz mora u određenom roku napustiti carinsko područje, nepoštivanje toga roka ima za posljedicu ukidanje odnosne deklaracije. O ukidanju deklaracije carinarnica pisano obavještava deklaranta.

2. u slučaju druge robe od one navedene u podtočki 1. ove točke, ako je deklarant, sukladno članku 313. ove Uredbe, obavijestio carinarnicu koja je prihvatila carinsku deklaraciju za izvoz robe da roba nije napustila carinsko područje i ako je vratio sve primjerke deklaracije zajedno sa svim drugim dokumentima koje mu je carinarnica predala po prihvaćanju carinske deklaracije,

f) ako je radi ponovnog izvoza robe bila podnesena deklaracija odgovarajuće se primjenjuje točka d) ovoga članka,

g) ako je domaća roba bila stavljena u postupak carinskog skladištenja sukladno članku 110. stavku 1. točki b) Carinskog zakona, carinarnica može odobriti ukidanje carinske deklaracije

za taj postupak, pod uvjetom da su prihvaćene mjere predviđene u odgovarajućim odredbama za slučajeve nepoštivanja nekog od dopuštenih postupanja ili uporabe. Ako do isteka roka koji je bio određen za skladištenje odnosno robe za tu robu nije bio podnesen zahtjev za određivanje nekog od dopuštenih postupanja ili uporabe predviđenog odgovarajućim odredbama, carinarnica poduzima mjere predviđene tim odredbama.«.

Članak 46.

U članku 164. stavku 3. riječi »potpoglavlje ovog poglavlja« zamjenjuju se riječima »poglavlje ove glave«.

Članak 47.

U članku 170. stavak 2. mijenja se i glasi:

»U slučajevima u kojima nedostaje isprava koja je potrebna za odobravanje smanjene ili nulte stope carine, a carinarnica osnovano smatra da bi se za robu deklariranu nepotpunom deklaracijom mogla odobriti smanjena ili nulta stopa carine, na opravdani zahtjev deklaranta, može se za podnošenje te isprave odobriti rok koji je duži od roka predviđenog u stavku 1. ovoga članka. Taj rok ne smije biti duži od četiri mjeseca od dana prihvaćanja nepotpune deklaracije i ne može se produžiti.«.

U stavku 3. riječ »produljiti« zamjenjuje se riječima »odrediti duži rok ili produžiti prvotno određeni«, a riječ »tri« zamjenjuje se riječju »četiri«.

U stavku 4. riječi »povlaštena carina« zamjenjuju se riječima »smanjena ili nulta stopa carine«.

Stavak 5. mijenja se i glasi:

»Uz poštivanje odredaba stavaka 1. do 4. ovoga članka, isprava čije podnošenje uvjetuje odobravanje smanjene ili nulte stope carine može se podnijeti carinarnici po isteku roka važenja razdoblja za koje je bila određena ta smanjena ili nulta stopa carine, pod uvjetom da je deklaracija za odnosnu robu prihvaćena prije isteka tog roka.«.

Članak 48.

U članku 173. stavak 2. mijenja se i glasi:

»U oba slučaja se kao datum za određivanje visine carine i primjenu drugih propisa koji se odnose na puštanje robe u slobodan promet primjenjuje datum prihvaćanja nepotpune deklaracije.«.

Članak 49.

U članku 177. točka b) mijenja se i glasi:

»b) za robu koja je prethodno stavljena u carinski postupak s gospodarskim učinkom, ne isključujući članak 194. ove Uredbe«.

U točki d) riječ »ali« zamjenjuje se riječju »iako«, a iza brojke »53.« dodaju se riječi »točki b)«.

Članak 50.

Iznad članka 204. naziv poglavlja mijenja se i glasi:

»Poglavlje 1. Opće odredbe«.

Članak 51.

Iznad članka 205. briše se naziv poglavlja:

»Poglavlje 2. Uporaba jedinstvene carinske stope«.

Članak 52.

U članku 205. iza stavka 1. dodaju se stavak 2. i 3. koji glase:

»Jedinstvena carinska stopa ne može se primijeniti na duhan, duhanske proizvode, alkohol, alkoholna pića, pogonsko gorivo i parfeme.

Ako putnik ili primatelj pošiljke zahtijeva da se roba carini po stopi koja je za nju propisana u Carinskoj tarifi, propisane stope primjenjuju se za svu robu odnosno za cijelu pošiljku.«.

Članak 53.

Iznad članka 206. dodaje se naziv poglavlja koji glasi:

»Poglavlje 2. Posebna uporaba«.

Članak 54.

Članak 206. mijenja se i glasi:

»Ovo poglavlje se primjenjuje u slučaju da je roba, koja je puštena u slobodan promet uz povoljnije tarifno postupanje ili uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe, predmet carinskog nadzora posebne uporabe.

Za potrebe ovoga poglavlja pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- a) »jedinstveno odobrenje«: odobrenje koje uključuje dvije ili više carinarnica,
- b) »knjigovodstvo«: trgovačke, porezne ili druge računovodstvene isprave korisnika odobrenja, ili takve podatke koji se vode za njegov račun,
- c) »evidencije«: isprave koje sadrže sve potrebne podatke i tehničke pojedinosti o bilo kojem sredstvu, koje carinarnici omogućava nadzor i kontrolu postupka.«.

Članak 55.

Iza članka 206. dodaju se članci 206.a do 206.i koji glase:

»Članak 206.a

Odobravanje povoljnijeg tarifnog postupanja u skladu sa člankom 22. Carinskog zakona, u slučajevima u kojima je roba predmet carinskog nadzora posebne uporabe, podložno je izdavanju pisanog odobrenja.

Ako je roba puštena u slobodan promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog njezine posebne uporabe, a važeće odredbe zahtijevaju da roba ostane pod carinskim nadzorom, sukladno članku 94. Carinskog zakona, za potrebe carinskog nadzora posebne uporabe neophodno je pisano odobrenje.

Zahtjev za izdavanje odobrenja podnosi se pisano i sukladno obrascu koji je u Prilogu 23. ove Uredbe i njezin je sastavni dio. Carinarnica može dopustiti da se zahtjev za produljenje ili izmjenu odobrenja podnese u obliku uobičajenog pisanog zahtjeva.

U posebnim okolnostima carinarnica može odobriti da se podnošenje deklaracije za puštanje u slobodan promet u pisanom obliku ili korištenjem računalnog sustava razmjene podataka po uobičajenom postupku smatra podnošenjem zahtjeva za izdavanje odobrenja, pod uvjetima da:

- a) zahtjev uključuje samo jednu carinarnicu,
- b) podnositelj zahtjeva za robu u cijelosti zahtjeva propisanu posebnu uporabu, i
- c) osigurana je pravilna provedba postupka.

Ako carinarnica smatra da podaci iskazani u zahtjevu nisu potpuni ili dovoljni za donošenje odobrenja može zatražiti od podnositelja zahtjeva dopunske podatke ili obavijesti.

U posebnim slučajevima, u kojima se izdavanje odobrenja zahtjeva podnošenjem carinske deklaracije, carinarnica može zahtijevati, ne isključujući pri tome odredbe članka 123. ove Uredbe, da se zahtjevu priloži isprava, koju podnosi deklarant i koja sadrži sljedeće podatke, osim ako takvi podaci nisu potrebni ili su već uneseni u carinsku deklaraciju:

- a) ime i adresa podnositelja zahtjeva, deklaranta i drugih sudionika postupka,
- b) vrsta posebne uporabe,
- c) komercijalne i/ili tehničke oznake robe, proizvoda koji proizlaze iz njezine posebne uporabe i sredstva za utvrđenje njihove istovjetnosti,
- d) predviđeni normativi ili metode za njihovo određivanje,
- e) predviđeni rok za određivanje robe prema njezinoj posebnoj uporabi,
- f) mjesto gdje se roba stavlja u posebnu uporabu.

Zahtjev za izdavanje odobrenja podnosi se carinarnici koja je nadležna za mjesto gdje se vodi glavno knjigovodstvo podnositelja zahtjeva.

Ako se zahtjev podnosi radi izdavanja jedinstvenog odobrenja, nadležna carinarnica iz prethodnog stavka ovoga članka dostavlja zahtjev drugoj carinarnici radi davanja mišljenja.

Odobrenje ili obrazloženo rješenje o odbijanju zahtjeva za izdavanje odobrenja dostavlja se podnositelju zahtjeva u roku od 30 dana računajući od dana kada je zahtjev bio podnesen ili od dana kada je carinarnica utvrdila da su joj dostavljeni manjkajući ili nedostajući podaci.

Ako se donosi jedinstveno odobrenje carinarnica koja je odobrenje donijela dostavit će ga drugoj carinarnici koja je u to odobrenje uključena.

Članak 206.b

Carinarnica nadležna za donošenje odobrenja izdaje odobrenje, sukladno obrascu koji je u Prilogu 23. ove Uredbe, osobama sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske, ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:

a) predviđene radnje su u skladu s propisanom posebnom uporabom i odredbama za premještanje robe prema članku 206.e ove Uredbe i pravilno provođenje postupka je zajamčeno,

b) podnositelj zahtjeva pruža sva jamstva nužna za pravilnu provedbu postupka i preuzima obveze da:

– u cijelosti ili djelomice odredi robu prema propisanoj posebnoj uporabi ili robu premjesti i pruži dokaz o određenju ili premještanju u skladu s važećim odredbama,

– ne poduzima radnje koje nisu u skladu sa svrhom propisane posebne uporabe,

– nadležnu carinarnicu obavijesti o svim promjenama koje mogu utjecati na odobrenje,

c) osiguran je učinkovit carinski nadzor, a administrativne mjere koje poduzimaju carinska tijela nisu u suprotnosti s uključenim gospodarskim potrebama,

d) podnositelj zahtjeva vodit će i sačuvati odgovarajuću evidenciju koja carinarnicama omogućava nadzor nad postupkom,

e) pruženo je jamstvo, u onim slučajevima u kojima carinarnica smatra da je to potrebno.

Kod zahtjeva podnesenog prema članku 206.a stavak 4. ove Uredbe odobrenje se izdaje osobama sa sjedištem u carinskom području Republike Hrvatske, prihvatom carinske deklaracije, uz ispunjenje ostalih uvjeta iz stavka 1. ovoga članka.

Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati sljedeće podatke, osim ako se ti podaci smatraju nepotrebnima:

a) podaci o korisniku odobrenja,

b) tarifna oznaka Carinske tarife ili TARIC oznaka, vrsta i opis robe i postupaka posebne uporabe i odredbe o normativu uporabe, kada je to potrebno,

c) sredstva i metode za prepoznavanje robe i carinski nadzor postupka,

d) rok unutar kojega se robu mora odrediti propisanu posebnu uporabu,

e) carinarnice koje su nadležne za deklariranje robe za puštanje u slobodan promet i carinarnice koje nadziru postupke,

- f) mjesta u kojima se robi mora odrediti propisana posebna uporaba,
- g) osiguranje, kada je to potrebno,
- h) razdoblje važenja odobrenja,
- i) mogućnost premještanja u skladu sa člankom 206.e stavkom 1. ove Uredbe, kada je to primjereno,
- j) pojednostavljeni postupci odobreni u skladu sa člankom 88. Carinskog zakona, kada je to primjereno,
- k) načini komuniciranja.

Ne isključujući odredbu članka 206.c ove Uredbe odobrenje počinje važiti na dan donošenja odobrenja ili od kasnijeg dana naznačenog u odobrenju.

Odobrenja se izdaju s razdobljem važenja ne dužim od 3 godine, osim u posebno opravdanim i obrazloženim slučajevima.

Članak 206.c

Carinarnica može izdati odobrenje s povratnim djelovanjem, ali ne dalje od dana podnošenja zahtjeva.

Članak 206.d

Istek razdoblja važenja odobrenja neće utjecati na robu koja je bila u slobodnom prometu temeljem tog odobrenju prije njegova isteka.

Članak 206.e

Premještanje između dva u istom odobrenju naznačena mjesta može se provesti bez carinskih formalnosti.

Premještanje robe između različitih korisnika odobrenja provodi se na način da drugi korisnik odobrenja nadležnoj carinarnici podnese carinsku deklaraciju za stavljanje robe u postupak.

Premještanje robe iz prostora prvog korisnika odobrenja do prostora drugog korisnika odobrenja obavit će se istom deklaracijom kojom je prvi korisnik odobrenja stavio robu u postupak. Oba korisnika odobrenja dužni su robu odnosno premještanje robe odmah upisati u svoje knjigovodstvo, uz navođenje podataka o carinskoj deklaraciji kojom je roba premještena.

Korisnik drugog odobrenja preuzimanjem robe također preuzima i sve obveze koje proizlaze iz ovoga poglavlja za robu koja je predmet premještanja.

Korisnik prvog odobrenja oslobođen je svih obveza ukoliko su ispunjeni sljedeći uvjeti:

– drugi korisnik je preuzeo robu i obaviješten je da je roba na koju se odnose obveze koje se prenose predmet carinskog nadzora posebne uporabe,

– u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije carinski nadzor posebne uporabe preuzela je nadležna carinarnica drugog korisnika.

Članak 206.f

U slučaju premještanja materijala za održavanje ili popravak zrakoplova pod uvjetima iz sporazuma o zamjeni ili za vlastite potrebe zrakoplovne tvrtke, kod zrakoplovnih tvrtki uključenih u međunarodni promet, može se koristiti zračni tovarni list ili druga odgovarajuća isprava.

Zračni tovarni list ili druga odgovarajuća isprava mora sadržavati barem sljedeće podatke:

- a) ime otpremne zrakoplovne tvrtke,
- b) ime zračne luke odlaska,
- c) ime primateljske zrakoplovne tvrtke,
- d) ime odredišne zračne luke,
- e) opis materijala,
- f) količina materija.

Podaci iz stavka 2. ovoga članka mogu biti u šifriranom obliku ili upućivati na priloženu ispravu.

Zračni tovarni list ili druga odgovarajuća isprava mora na prednjoj strani sadržavati sljedeću napomenu:

»POSEBNA UPORABA«
»END-USE«.

Otpremna zrakoplovna tvrtka će jednu presliku zračnog tovarnog lista ili druge odgovarajuće isprave zadržati u svojim evidencijama, a drugu presliku poslati nadležnoj carinskoj ispostavi.

Primateljska zrakoplovna tvrtka će zadržati presliku zračnog tovarnog lista ili druge odgovarajuće isprave u svojoj evidenciji, te će jednu presliku dostaviti nadležnoj carinskoj ispostavi.

Materijali u nepromijenjenu stanju te preslike zračnog tovarnog lista ili druge odgovarajuće isprave dostavit će se primateljskoj zrakoplovnoj tvrtki, na mjestu koje odredi nadležna carinska ispostava. Primateljska zrakoplovna tvrtka će upisati materijale u svoju evidenciju.

Obveze koje proizlaze iz stavaka 1. do 7. ovoga članka prelaze od otpremničke zrakoplovne tvrtke na primateljsku zrakoplovnu tvrtku u trenutku prispjeka materijala u nepromijenjenu stanju i preslika zračnog tovarnog lista ili druge odgovarajuće isprave.

Članak 206.g

Carinarnica može, uz uvjete propisane ovim člankom, odobriti izvoz ili uništavanje robe.

Pri izvozu poljoprivrednih proizvoda u polje 44 carinske deklaracije upisuje se sljedeća napomena:

»ČLANAK 206.G UREDBE ZA PROVEDBU CARINSKOG ZAKONA, POSEBNA UPORABA: ROBA NAMIJENJENA ZA IZVOZ – NE PRIMIJENJUJU SE IZVOZNE NAKNADE«.

U slučaju uništavanja primjenjuju se odredbe članka 185. stavak 7. i 8. Carinskog zakona.

Članak 206.h

Ako carinarnica prihvati da je uporaba robe na način različit od onoga navedenog u odobrenju opravdana, takva uporaba, osim izvoza ili uništenja, imat će za posljedicu nastanak carinskog duga. Pri obračunu carinskog duga primjenjuje se članak 211. Carinskog zakona.

Članak 206.i

Roba navedena u članku 206. stavak. 1. ove Uredbe ostaje pod carinskim nadzorom i podliježe plaćanju uvozne carine dok:

- a) se robi ne odobri drugo carinski dopušteno postupanje ili uporaba,
- b) roba ne bude prvi put uporabljena prema propisanoj posebnoj uporabi,
- c) roba ne bude izvezena, uništena ili iskorištena na drugi način u skladu sa člankom 206.g i 206.h. ove Uredbe.

Međutim, ako je roba prikladna za višekratnu uporabu, a carinarnica to smatra primjerenim radi izbjegavanja zlouporabe, carinski nadzor će se nastaviti tijekom razdoblja koje ne prelazi 2 godine nakon datuma prvog odobravanja.

Otpaci i ostaci koji nastaju proizvodnim radnjama i gubici nastali kao posljedica same naravi robe smatrat će se robom koja je određena propisanom posebnom uporabom.

Za otpatke i ostatke koji proizlaze iz uništavanja robe, carinski nadzor će završiti kada robi bude određen neki od carinski dopuštenih postupanja ili uporaba.«.

Članak 56.

Iznad članka 207. dodaje se naziv poglavlja, koji glasi:

»Poglavlje 3. Upravljanje tarifnim mjerama«.

Članak 57.

Članak 207. mijenja se i glasi:

»Raspodjela tarifnih kvota obavlja se na temelju odobrenja.

Raspodjelu kvota obavlja Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnoga gospodarstva, na temelju zahtjeva uvoznika za dodjelu određene količine robe u okviru pojedine tarifne kvote, za godinu na koju se odnosi relevantna Uredba o carinskoj tarifi.

Nakon raspodjele kvota, koje se mogu obaviti jednom ili više puta godišnje, nadležno ministarstvo izdaje odobrenje, a Carinska uprava prati i nadzire ostvarenje uvoza robe po izdanim odobrenjima. Sva izdana odobrenja unose se u informacijski sustav Carinske uprave.

Ukoliko je to predviđeno propisima, tarifnim kvotama se upravlja prema kronološkom redu prihvaćanja carinskih deklaracija za puštanje u slobodni promet.

Zahtjev za povlašteno postupanje u okviru tarifne kvote podnosi se carinskom deklaracijom za puštanje robe u slobodni promet.

Carinarnica obavlja provjeru uvidom u sve podnesene isprave i informacijski sustav, nakon čega prihvaća carinsku deklaraciju kojom se zahtjeva povlašteno postupanje u okviru kvota.«.

Članak 58.

Članak 208. mijenja se i glasi:

»U ovom poglavlju pojedini izrazi imaju sljedeće značenje:

- a) »postupak«: carinski postupak s gospodarskim učinkom,
- b) »odobrenje«: odobrenje carinarnice za uporabu postupka,
- c) »jedinstveno odobrenje«: odobrenje koje uključuje dvije ili više carinarnica nadležnih za početak i/ili završetak postupka, skladištenje, uzastopne proizvodne radnje ili uporabe,
- d) »korisnik«: korisnik odobrenja,
- e) »nadzorna carinarnica«: carinarnica, koja je u odobrenju naznačena kao ovlaštena za nadzor postupka,
- f) »carinarnica početka postupka«: carinarnica odnosno carinarnice koje su u odobrenju naznačene kao ovlaštene za prihvatanje carinskih deklaracija za stavljanje robe u odnosni carinski postupak,
- g) »carinarnica završetka postupka«: carinarnica odnosno carinarnice, koje su u odobrenju naznačene kao ovlaštene za prihvatanje carinskih deklaracija, na podlozi kojih se za robu nakon stavljanja u postupak određuje novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba, ili u slučaju vanjske proizvodnje, deklaracija za puštanje robe u slobodan promet,
- h) »postupak kod više carinarnica«: postupak, kod kojega carinarnica završetka postupka nije istovjetna s carinarnicom početka postupka,
- i) »knjigovodstvo«: poslovna, porezna ili druga knjigovodstvena dokumentacija korisnika za njegov račun vođene poslovne knjige,
- j) »evidencije«: podaci koji sadrže sve potrebne informacije i tehničke pojedinosti na bilo kojem nositelju, koji carinarnici omogućuju nadzor i kontrolu postupka, prije svega o

tokovima robe ili promjeni njezinog statusa; evidencije u postupku carinskog skladištenja nazivaju se »evidencija robe«;

k) »glavni dobiveni proizvod«: dobiveni proizvod za čiju proizvodnju je bio odobren postupak,

l) »sporedni dobiveni proizvod«: dobiveni proizvodi koji su pored glavnih dobivenih proizvoda navedeni u odobrenju i nužni su sporedni proizvodi u postupku proizvodnje,

m) »rok za završetak«: rok do kojega roba ili dobivenim proizvodima mora biti određeno novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba, uključujući, ovisno o slučaju, i zahtjev za povrat carinskog duga nakon obavljene unutarnje proizvodnje (sustav povrata) ili za odobravanje potpunog ili djelomičnog oslobođenja od carinskog duga kod puštanja u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje.«.

Članak 59.

U članku 209. stavku 3. točke a) i b) mijenjaju se i glase:

»a) u postupku unutarnje proizvodnje, kada se sukladno članku 245. ove Uredbe smatra da su gospodarski uvjeti ispunjeni, osim zahtjeva koji uključuju istovrijednu robu,

b) u postupku preradbe pod carinskim nadzorom, kada se sukladno članku 259. ove Uredbe smatra da su gospodarski uvjeti ispunjeni,«.

Točka d) mijenja se i glasi:

»d) u postupku vanjske proizvodnje, kada se proizvodna radnja odnosi na popravak, uključujući sustav zamjene bez prethodnoga uvoza:

– pri puštanju u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje uz uporabu sustava zamjene s prethodnim uvozom,

– pri puštanju u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje uz uporabu sustava zamjene bez prethodnog uvoza, ako već postojeće odobrenje toga postupka to ne predviđa a carinarnica dopušta njegovu promjenu,

– pri puštanju u slobodan promet nakon postupka vanjske proizvodnje, ukoliko se proizvodne radnje odnose na robu koja nije namijenjena u komercijalne svrhe.«

U stavku 6. iza riječi »carinarnica« dodaju se riječi »(jedinstveno odobrenje)«.

Članak 60.

U članku 211. stavku 2. točki d) riječi »i njezin je« zamjenjuju se riječima »koji je njezin«.

Članak 61.

Iza članka 211. dodaju se članci 211.a i 211.b koji glase:

»Članak 211.a

Kada se zahtijeva jedinstveno odobrenje potrebna je prethodna suglasnost carinarnica nadležnih za početak i/ili završetak postupka, sukladno postupku predviđenom stavkom 2. i 3. ovoga članka.

U slučaju privremenog uvoza zahtjev se podnosi carinarnici nadležnoj za mjesto prve uporabe. U drugim slučajevima zahtjev se podnosi carinarnici nadležnoj za mjesto gdje se vodi glavno knjigovodstvo podnositelja zahtjeva, što olakšava nadzor postupka, i gdje se izvodi bilo koji dio skladištenja, proizvodnih radnji ili privremenog uvoza, obuhvaćenih odobrenjem. Ukoliko na taj način nije moguće utvrditi nadležnu carinarnicu zahtjev se podnosi carinarnici prema mjestu gdje se vodi glavno knjigovodstvo podnositelja zahtjeva, radi olakšavanja nadzora postupka.

Nadležna carinarnica iz stavka 2. ovoga članka šalje zahtjev i prijedlog odobrenja drugim carinarnicama koje potvrđuju datum prijema u roku 15 dana, te priopćavaju svoje primjedbe nadležnoj carinarnici u roku od 30 dana od dana primitka prijedloga odobrenja. Ako primjedbe pristignu u tom roku i nije postignuta suglasnost zahtjev se odbija uz navođenje razloga.

Carinarnica može izdati odobrenje ukoliko u roku od 30 dana nije primila nikakve primjedbe na prijedlog odobrenja. Preslika odobrenja šalje se svim carinarnicama koje sudjeluju u provedbi postupka.

Članak 211.b

Kada su kriteriji i uvjeti za donošenje jedinstvenog odobrenja općenito utvrđeni između dvije ili više carinarnica, umjesto prethodne suglasnosti iz članka 211.a stavka 1. ove Uredbe i slanja preslike iz članka 211.a stavka 2. ove Uredbe šalje se uobičajena obavijest.

Uobičajena obavijest uvijek je dovoljna kada se:

- a) jedinstveno odobrenje obnavlja, izmjenjuje ili dopunjuje, te ukida,
- b) zahtjev za jedinstveno odobrenje odnosi na privremeni uvoz i nije ga potrebno izdati sukladno obrascu iz Priloga 23. ove Uredbe.

Uobičajena obavijest nije potrebna kada se:

- a) koristi obrazac ATA ili CPD,
- b) privremeni uvoz odobrava prihvaćanjem usmene deklaracije ili deklariranjem drugim radnjama.«.

Članak 62.

U članku 212. stavku 1. riječi »odjeljcima 3., 4. i 6. ovoga poglavlja« zamjenjuju se riječima »poglavljima 3., 4. i 6. ove glave«.

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»Provjera gospodarskih uvjeta provodi se putem Hrvatske gospodarske komore.«.

Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Iza stavka 5. dodaju se stavci 6. i 7. koji glase:

»Podnositelj zahtjeva podnosi Hrvatskoj gospodarskoj komori pisani zahtjev za davanje mišljenja, s obrazloženjem i dokazima o ispunjavanju gospodarskih uvjeta, sukladno oglednom primjerku iz Priloga 24 A ove Uredbe, koji je njezin sastavni dio.

Hrvatska gospodarska komora, nakon obavljene provjere, u skladu sa stavkom 3., 4. i 5. ovoga članka, izdaje pisano mišljenje o ispunjavanju gospodarskih uvjeta.«.

Članak 63.

U članku 218. iza brojke »169.« dodaju se riječi »stavka 4. i 5.«.

Članak 64.

U članku 220. stavku 3. riječ »toga« zamjenjuje se riječju »odnosnog«.

Članak 65.

Iza članka 222. dodaje se članak 222.a koji glasi:

»Članak 222.a

Pri premještanju osjetljive robe iz članka 327. ove Uredbe, koje predstavlja povećani rizik, mora se položiti osiguranje pod uvjetima jednakim koji su propisani za postupak provoza.«.

Članak 66.

Članak 224. mijenja se i glasi:

»Evidencija iz članka 223. ove Uredbe i, kada je to potrebno, evidencija prema članku 288. stavak 2. ove Uredbe za privremeni uvoz mora sadržavati sljedeće podatke:

- a) podatke iz deklaracija kojima se roba stavlja u carinski postupak
- b) podatke iz deklaracija kojima se robi određuje carinski dopušteno postupanje ili uporaba radi završetka postupka,
- c) datum i referentne podatke o drugim carinskim ispravama i svim drugim ispravama koje se odnose na početak i završetak postupka,
- d) vrstu proizvodnih radnji, vrstu rukovanja ili privremene uporabe,
- e) normativ uporabe ili, po potrebi, metodu za njegov izračun,

f) podatke koji omogućuju praćenje robe, uključujući mjesto gdje se nalazi i podatke o bilo kojem premještanju,

g) trgovački ili tehnički opis potreban za utvrđivanje istovjetnosti robe,

h) podatke koji omogućuju praćenje kretanja u postupku unutarnje proizvodnje koji se provodi uz uporabu istovrijedne robe.

Carinarnica može odobriti da se neki podaci iz stavka 1. ovoga članka ne iskazuju, ako to nema štetan utjecaj za provedbu kontrole ili nadzora postupaka za robu koja se skladišti, prerađuje ili upotrebljava.«.

Članak 67.

U članku 225. stavku 1. riječi »glava 3., 4. i 6. ove Uredbe« zamjenjuju se riječima »poglavlja 3., 4. i 6. ove glave«.

Članak 68.

U članku 226. stavku 3. točka b) mijenja se i glasi:

»b) proizvodnim radnjama dobije nekoliko vrsta dobivenih proizvoda i u svakom od tih proizvoda su sadržani svi sastavni dijelovi uvezene ili privremeno izvezene robe; u tom slučaju je količina uvezene ili privremeno izvezene robe za koju se smatra se da je sadržana u količini pojedinog dobivenog proizvoda za kojeg je nastao carinski dug razmjerna:

– udjelu između te pojedine vrste dobivenog proizvoda, neovisno o tome da li je carinski dug nastao, i ukupne količine svih dobivenih proizvoda, te

– udjelu između količine dobivenih proizvoda, za koje je carinski dug nastao, i ukupne količine dobivenih proizvoda iste vrste.«.

U stavku 4. riječi »razliku između« zamjenjuju se riječju »udio«, riječ »koja« zamjenjuje se riječju »koji«, a riječ »otplinjenjem« zamjenjuje se riječju »otplinjavanjem«.

Članak 69.

U članku 227. stavku 5. riječi »Kamate se neće obračunati« zamjenjuju se riječima »Stavak 1. do 4. ovoga članka ne primjenjuju se«.

U točki e) iza riječi »sporednih dobivenih proizvoda« dodaju se riječi »iz priloga 24 B ove Uredbe«.

Članak 70.

U članku 228. stavku 1. prvom podstavku riječi »prema prethodno važećoj« zamjenjuju se riječima »po najranije podnesenoj«.

U stavku 4. riječi »korisnik odobrenja carinarnici podnosi dokaze« zamjenjuju se riječima »carinarnica može prihvatiti dokaze koje podnese korisnik odobrenja«.

Članak 71.

U članku 229. stavku 1. riječi »pri globalizacijskom načinu njihova određenja« zamjenjuju se riječima »sukladno članku 127. stavku 2. Carinskog zakona«.

Članak 72.

U članku 230. stavku 1. točka a) mijenja se i glasi:

»a) za carinsko skladištenje Informativni obrazac (INF 8) za podatke o elementima za obračun, koji se primjenjuje za robu prije provedbe uobičajenih oblika rukovanja,«.

U točki c) riječi »osnovama za izračun ili izračunatoj svoti« zamjenjuju se riječima »elementima za određivanje carinskog duga ili obračun iznosa«.

Članak 73.

U članku 231. stavci 1., 2. i 3. brišu se.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 1. u točki a) riječi »iz stavka 2. ovog članka« brišu se.

Dosadašnji stavci 5. i 6. postaju stavci 2. i 3.

Članak 74.

U članku 232. stavku 3. riječi »posebno postupanje« zamjenjuju se riječima »posebne uvjete«.

Članak 75.

U članku 233. stavku 3. točki a) riječ »drugoj« zamjenjuje se riječju »trećoj«.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

»Radi primjene članka 98. stavak 1. alineja druga Carinskog zakona, pri provjeri da li su administrativni troškovi za postupke carinskog skladištenja nerazmjerni odnosnim gospodarskim potrebama, carinarnica, među ostalim, uzima u obzir tip skladišta i postupak koji se u njemu može provoditi.«.

Članak 76.

U članku 240. stavku 3. riječ »istovjetnu« zamjenjuje se riječju »istu«.

Članak 77.

U članku 242. točki b) riječi »drugoj zemlji« zamjenjuju se riječima »trećoj državi«.

Članak 78.

U članku 244. točka b) mijenja se i glasi:

»b) druga maziva osim onih koja su nužno potrebna za ispitivanje, podešavanje i odstranjivanje dobivenih proizvoda,«.

Članak 79.

U članku 245. točki b) brojka »100.000« zamjenjuje se brojkom »500.000«.

Članak 80.

Članak 246. mijenja se i glasi:

»Provjera gospodarskih uvjeta u drugim slučajevima, osim onih koji su navedeni u članku 245. ove Uredbe, provodi se sukladno članku 212. ove Uredbe.«.

Članak 81.

Članak 247. briše se.

Članak 82.

U članku 248. stavku 1. riječi »način i druge mjere za prepoznavanje« zamjenjuju se riječima »sredstva i način prepoznavanja«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Metode osiguravanja istovjetnosti odnosno uvjeti iz stavka 1. ovoga članka mogu uključivati i provjeru evidencije.«.

Članak 83.

U članku 250. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

»Kada to posebne okolnosti opravdavaju taj rok se može produžiti.«

Stavci 2., 3., 4. i 5. brišu se.

Dosadašnji stavci 6., 7. i 8. postaju stavci 2., 3. i 4.

Članak 84.

U članku 253. stavku 2. riječi »i uvoznom robom, odnosno« zamjenjuju se riječima »a uvozna roba«.

Članak 85.

Iza članka 255. dodaju se članci 255.a i 255.b koji glase:

»Članak 255.a

Uvozna carina koja se obračunava sukladno članku 130. stavak 1. Carinskog zakona na uvoznju robu koja je u vrijeme prihvaćanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak unutarnje proizvodnje ispunjavala uvjete za povoljnije tarifno postupanje zbog svoje uporabe u posebne svrhe, obračunava se po stopi koja odgovara takvoj posebnoj uporabi. To će se odobriti samo ako bi moglo biti izdano odobrenje za takvu posebnu uporabu i ako bi bili ispunjeni uvjeti za odobravanje povoljnijeg tarifnog postupanja.

Članak 255.b

Lista dobivenih proizvoda za koje se obračunava carina sukladno članku 131. stavak 1. točka a) podtočka prva Carinskog zakona je u Prilogu 24 B ove Uredbe i njezin je sastavni dio. Kada su drugi dobiveni proizvodi, koji nisu navedeni na listi iz stavka 1. ovoga članka uništeni, sa njima se postupa kao da su ponovno izvezeni.«.

Članak 86.

U članku 258. stavku 4. dodaje se rečenica koja glasi:

»Troškovi preradbe podrazumijevaju sve troškove nastale pri preradbi proizvoda, uključujući režijske troškove i vrijednost domaće robe ako je ista korištena u preradbi.«.

Članak 87.

U članku 259. stavku 2. iza riječi »postupka« stavlja se zarez i dodaju riječi »u skladu sa člankom 212. ove Uredbe«.

Članak 88.

U članku 260. stavku 4. riječ »kojeg« zamjenjuje se riječju »kojih«.

U stavku 6. iza riječi »iste« dodaju se riječi »u okviru postupka«.

Članak 89.

U članku 262. stavku 1. točke a) i b) mijenjaju se i glase:

a) komercijalna uporaba: uporaba prijevoznog sredstva za prijevoz ljudi uz plaćanje ili industrijski ili komercijalni prijevoz robe bilo da je uz plaćanje ili bez plaćanja,

b) privatna uporaba: svaka druga uporaba osim komercijalne uporabe prijevoznih sredstava,«.

Članak 90.

U članku 265. stavku 1. točki a) iza riječi »sjedištem« briše se zarez i riječi »odnosno uobičajenim mjestom stanovanja«.

U točki b) riječi »s uobičajenim boravkom« zamjenjuju se riječima »sa sjedištem«, a riječi »267., 268 i 269.« zamjenjuju se riječima »266., 267. i 268.«.

U stavku 2. iza riječi »sjedištem« briše se zarez i riječi »odnosno uobičajenim mjestom stanovanja«.

Članak 91.

U članku 266. dodaje se nova točka b) koja glasi:

»b) prikolice koje su priključene na cestovno prijevozno sredstvo registrirano na carinskom području Republike Hrvatske,«.

Dosadašnje točke b) i c) postaju točke c) i d).

Članak 92.

U članku 267. stavku 2. riječi »mogu upravljati prijevoznim sredstvima u privatne svrhe, kada su iznajmljene,« zamjenjuju se riječima »imaju pravo na potpuno oslobođenje za privatnu uporabu prijevoznih sredstava iznajmljenih«, a riječi »u sljedeće svrhe« zamjenjuju se riječima »i to:«.

Članak 93.

U članku 269. točki e) riječi »šest mjeseci u dvanaestomjesečnom razdoblju« zamjenjuju se riječima »osamnaest mjeseci«.

Članak 94.

U članku 271. riječi »pod sljedećim uvjetima« zamjenjuju se riječima »u sljedećim slučajevima«.

U točki a) riječ »ako« zamjenjuje se riječju »kada«, a iza riječi »brodu« dodaju se riječi »koji plovi«.

U točkama b) i c) riječi »ako« zamjenjuju se riječima »kada«.

Članak 95.

U članku 274. stavku 3. točki b) riječ »oprema« zamjenjuje se riječju »roba«.

Članak 96.

U članku 278. stavku 1. točke a) i b) mijenjaju se i glase:

»a) ako je uvezena puna, namijenjena ponovnom izvozu prazna ili puna,

b) ako je uvezena prazna, namijenjena ponovnom izvozu puna.«.

U stavku 2. riječi »se privremeno uvozi« zamjenjuju se riječima »je privremeno uvezena«.

Članak 97.

U članku 287. stavku 1. riječi »ATA karnet« zamjenjuju se riječima »ATA/CPD karnet«, a riječ »Dio« zamjenjuje se riječju »dio«.

U stavku 2. i 3. riječi »ATA« zamjenjuju se riječima »ATA/CPD«.

Članak 98.

U članku 288. stavku 1. riječ »Dio« zamjenjuje se riječju »dio«.

U stavku 2. riječ »olakšali« zamjenjuje se riječima »se olakšao«.

Članak 99.

U članku 294. stavku 1. riječ »Dio« zamjenjuje se riječju »dio«.

Članak 100.

Članak 295. mijenja se i glasi:

»Postupak privremenog uvoza prijevoznih sredstava završava se njihovim ponovnim izvozom, stavljanjem u neko od carinski dopuštenih postupanja ili uporabe, istekom propisanog roka njihovog privremenog uvoza, te svakom radnjom vlasnika prijevoznih sredstava ili osobe koja je odnosno prijevozno sredstvo privremeno uvezla u hrvatsko carinsko područje, koja u smislu carinskih propisa predstavlja izuzimanje robe ispod carinskog nadzora.

Ako osoba koja je strano prijevozno sredstvo privremeno uvezla u hrvatsko carinsko područje, prije napuštanja carinskog područja iz opravdanih razloga ne izveze odnosno prijevozno sredstvo, obvezna je osobno ili putem punomoćnika osigurati privremeni smještaj odnosnoga prijevoznoga sredstva pod carinskim nadzorom, u prostorima Hrvatskog autokluba ili na drugome mjestu koje odredi ili odobri carinarnica.

Temeljem zahtjeva nadležne carinarnice, policijskoga ili pravosudnoga tijela u prostorima iz stavka 2. ovoga članka osigurava se i smještaj privremeno uvezenih stranih prijevoznih sredstava glede kojih se vodi odgovarajući upravni ili pravosudni postupak, do okončanja odnosnoga postupka ili određenja carinsko pravnoga statusa odnosnoga prijevoznoga sredstva.

Postupajući sukladno propisima utvrđenoj obvezi zbrinjavanja napuštenih motornih i drugih vozila ili na zahtjev tijela iz stavka 3. ovoga članka, u prostorima iz stavka 2. ovoga članka Hrvatski autoklub privremeno smješta i strana prijevozna sredstva za koja se prema okolnostima slučaja može zaključiti da su privremeno uvezena i napuštena.

Za prijevozna sredstva iz stavka 2. i 4. ovoga članka, privremeno smještena u prostorima Hrvatskoga autokluba, smatra se da je dano odobrenje carinarnice za privremeni smještaj.«

Članak 101.

Članak 296. mijenja se i glasi:

»O privremenome smještaju stranih prijevoznih sredstava koja se smatraju napuštenima, Hrvatski autoklub bez odlaganja pisano će izvijestiti nadležnu carinarnicu i nadležno policijsko tijelo.

Ako na temelju podataka iz postupaka koji se vode pri odnosnome policijskome tijelu, podataka iz službenih evidencija ili pribavljenih u okviru međunarodne policijske suradnje raspolaže ili sazna podatke koji omogućuju utvrđenje nacionalne pripadnosti prijevoznoga sredstva, vlasnika ili osobe koja ga je uvezla u hrvatsko carinsko područje i njihovome prebivalištu ili boravištu u hrvatskome carinskom području ili inozemstvu, policijsko tijelo će bez odlaganja, a najkasnije u roku 8 dana od prijema izvješća iz stavka 1. ovoga članka, o tome izvijestiti nadležnu carinarnicu.

Utvrdi li na temelju raspoloživih podataka prebivalište ili boravište osobe koja je odnosno prijevozno sredstvo privremeno uvezla u hrvatsko carinsko područje, carinarnica će bez

odlaganja odnosnu osobu pisano obavijestiti o carinsko pravnome statusu odnosnoga prijevoznoga sredstva i mjestu njegovoga privremenoga smještaja, okvirnoj visini troškova koje valja naknaditi u slučaju njegovoga preuzimanja, te upozorenjem o provedbi propisanoga postupka javne prodaje, ukoliko u određenom roku odnosno prijevozno sredstvo ne bude stavljeno u dopušteno carinsko postupanje ili uporabu, i to:

a) ako je prebivalište ili boravište odnosne osobe u Republici Hrvatskoj, izravno na adresu u Republici Hrvatskoj,

b) ako je prebivalište ili boravište odnosne osobe u inozemstvu, uz posredovanje Carinske uprave i Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, putem diplomatskoga ili konzularnoga predstavništva odnosne države u Republici Hrvatskoj.«.

Članak 102.

Članak 297. mijenja se i glasi:

»Na obrazloženi zahtjev osobe koja je prijevozno sredstvo privremeno uvezla ili Hrvatskoga autokluba, carinarnica može produžiti propisom određeni rok za privremeni smještaj robe (prijevoznog sredstva).

Ako privremeno uvezeno strano prijevozno sredstvo iz članka 295. stavak 2. i 4. ove Uredbe, za koje je odobren privremeni smještaj u prostorima Hrvatskoga autokluba ili drugome mjestu koje je odredila ili odobrila carinarnica, ne bude u roku 30 dana ili roku produženom sukladno stavku 1. ovoga članka, izvezeno ili stavljeno u neki od oblika carinski dopuštenog postupanja ili uporabe, prijevozno sredstvo izložit će se javnoj prodaji.

Rok iz stavka 2. ovoga članka počinje teći:

a) danom smještaja privremeno uvezena prijevoznoga sredstva pod carinski nadzor za prijevozna sredstva iz članka 296. stavak 3. točka a) ove Uredbe, te

b) danom prijama pisanog akta Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija o uručanju pisane obavijesti odnosnome stranome diplomatskom ili konzularnome predstavništvu za prijevozna sredstva iz članka 296. stavak 3. točka b) ove Uredbe.

Javnu prodaju prijevoznih sredstava iz stavka 3. ovoga članka provodi Hrvatski autoklub, odgovarajućom primjenom propisa o provedbi postupka javne prodaje oduzete ili državi ustupljene strane robe.

Do početka postupka ili ponovljenog postupka javne prodaje, carinarnica može odobriti vlasniku prijevoznog sredstva ili osobi koja ga je privremeno uvezla da nakon namirenja svih troškova u svezi sa zbrinjavanjem, smještajem i čuvanjem, te troškova nastalih u postupku javne prodaje, da odnosno prijevozno sredstvo stavi u neki od oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe.«.

Članak 103.

U članku 298. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Smatra se da osnovni interesi hrvatskih proizvođača nisu ozbiljno povrijeđeni, osim ako postoje saznanja o suprotnom.«

Iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»Provjera gospodarskih uvjeta, uz uvažavanje stavka 1. ovoga članka, provodi se sukladno članku 212. ove Uredbe.«

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Članak 104.

U članku 299. stavku 1. riječi »prepoznavanje dobivenih proizvoda« zamjenjuju se riječima »utvrđivanje da li su dobiveni proizvodi nastali«.

U stavku 3. dodaje se rečenica koja glasi:

»U odobrenju se određuju uvjeti za uporabu postupka.«

Članak 105.

U članku 301. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Članak 165. stavak 2. Carinskog zakona primjenjuje se čak i ako je prvotno utvrđeni rok već produžavan.«

Članak 106.

U članku 303 stavak 1. mijenja se i glasi:

»Za izračun svote koja se odbija ne uzimaju se u obzir moguća antidampinška i/ili izjednačena davanja.«

Članak 107.

U članku 305. stavak 1. mijenja se i glasi:

»U slučaju kada tvrtke učestalo obavljaju proizvodne radnje u okviru jednog odobrenja, koje ne uključuje popravke, carinarnica može na zahtjev korisnika odobriti primjenu prosječne carinske stope (zbirni završetak).«

U stavku 2. iza riječi »obračun« stavlja se zarez, riječi »primjenjujući članak« zamjenjuju se riječima »primjenjuje odredbe članka«, a riječ »članak« zamjenjuje se riječju »članka«.

Članak 108.

U članku 310. stavku 2. točka a) mijenja se i glasi:

»a) u slučaju izvoza robe željeznicom, poštom, zrakom ili morem, carinarnicu nadležnu za mjesto u kojem robu obuhvaćenu jedinstvenim ugovorom o prijevozu u treću državu preuzimaju Hrvatske željeznice, pošta, zrakoplovna ili brodska tvrtka.«

U točki c) riječi »izlaznom carinarnicom smatra se« brišu se.

U stavku 8. riječ »drugu« zamjenjuje se riječju »treću«.

Članak 109.

U članku 313. stavku 1. riječi »stvarno izvezena iz carinskog područja« zamjenjuju se riječima »napustila carinsko područje«.

U stavku 2. brojka »405.« zamjenjuje se brojkom »310.«.

Članak 110.

U članku 314. stavku 1. točki a) riječ »Dio« zamjenjuje se riječju »dio«.

U točki b) podtočki 1. riječi »povrata ili ostalih poticaja« zamjenjuju se riječima »naknada ili drugih iznosa pri izvozu«.

U točki c) brojka »91.« zamjenjuje se brojkom »126.«.

U stavku 2. točka a) mijenja se i glasi:

»a) provjeriti podatke navedene u poljima A do G izvoznog kupona u odnosu na robu obuhvaćenu ATA karnetom,«.

Članak 111.

U članku 315. stavku 1. riječi »Ako je roba, koja je s obrascem ATA izvezena iz carinskog područja i koja se ne namjerava ponovno uvesti,« zamjenjuju se riječima »Ako roba koja je napustila carinsko područje s obrascem ATA nije više namijenjena ponovnom uvozu,«.

Članak 112.

U članku 393. stavku 1. riječi »ili slobodnoga skladišta« brišu se, a iza riječi »nadzora« dodaju se riječi »i spriječi da se bilo koja roba nepravilno iznese iz slobodne zone«.

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

»Područje neposredno izvan ograde mora carinarnici omogućiti zadovoljavajući nadzor.«.

Članak 113.

U članku 409. stavku 2. točki h) iza riječi »provjeravati« zarez se zamjenjuje točkom, a riječ »te« briše se.

Točka i) briše se.

Članak 114.

Članak 413. briše se.

Članak 115.

U članku 426. riječi »121., 122., 134. i 135.« zamjenjuju se riječima »130., 131., 143. i 144.«.

Članak 116.

U članku 429. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

»Kada se obrazac ATA koristi za ponovni izvoz robe u okviru postupka privremenog uvoza, carinska deklaracija može se podnijeti kod druge carinarnice nego što je carinarnica navedena u članku 169. stavak 4. Carinskog zakona.«.

Članak 117.

U članku 430. stavku 1. iza riječi »obliku« dodaju se riječi »i potpisati je«.

U stavku 2. riječ »ukinutom« zamjenjuje se riječju »poništenom«.

Članak 118.

U članku 431. stavku 5. riječ »ukinutom« zamjenjuje se riječju »poništenom«.

Članak 119.

U članku 432. stavak 1. mijenja se i glasi:

»U skladu sa člankom 188. stavak 4. pod b) Carinskog zakona, može se odobriti oslobođenje od plaćanja carine pri povratu robe:

a) za koju su pri njezinom izvozu iz carinskog područja bile ispunjene izvozne formalnosti radi dobivanja naknada ili drugih iznosa pri izvozu predviđenih u okviru poljoprivredne politike, ili

b) za koju je odobrena druga financijska pogodnost osim naknada ili drugih iznosa u okviru poljoprivredne politike, povezana s obvezom izvoza te robe, pod uvjetom da deklarant dokaže da su naknada ili drugi plaćeni iznos vraćeni ili da je nadležno tijelo poduzelo odgovarajuće mjere da se isplata tog iznosa zadrži, odnosno da se druge financijske pogodnosti ukinu, i da:

1. roba nije mogla biti puštena u promet u državi u koju je poslana radi važećih propisa te države,

2. je primatelj vratio robu, jer roba ima mane ili nije u suglasnosti s odredbama ugovora,

3. se roba ponovno uvozi u carinsko područje, jer robu nije bilo moguće uporabiti za predviđene namjene radi drugih razloga, od onih navedenih u točki a) odnosno točki b) ovog stavka, na koje izvoznik nije mogao utjecati.«.

Stavak 2. briše se.

U dosadašnjem stavku 3. koji postaje stavak 2. riječi »Sukladno točki c) stavka 2. ovog članka razumijevaju« zamjenjuju se riječima »Za razloge iz stavka 1. točke b) podtočke 3. ovoga članka smatraju«.

Dosadašnji stavak 5. postaje stavak 4.

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

»Kada je roba deklarirana za puštanje u slobodan promet nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka carinarnica pri kojoj se roba ponovno uvozi može, kada to opravdavaju iznimne okolnosti, odobriti produženje roka.«.

Članak 120.

U članku 433. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

»Navedeno se također primjenjuje ako se roba sastoji od dijelova ili dodatne opreme strojeva, instrumenata, aparata ili drugih proizvoda koji su bili prethodno izvezeni iz carinskog područja.«.

Stavak 2. briše se.

Članak 121.

U članku 434. stavku 1. riječi »Smatra se da je roba u istom stanju u skladu sa člankom 189. Carinskog zakona, također i u sljedećim slučajevima« zamjenjuju se riječima »Iznimno od odredaba članka 189. Carinskog zakona sljedeća roba može biti oslobođena od plaćanja carine«.

U točki a) riječi »i postupanja,« brišu se.

Točka b) mijenja se i glasi:

»b) roba koja je po izvozu iz carinskog područja bila predmet drugih postupaka nego su postupci potrebni za održavanje robe u dobrom stanju ili drugih rukovanja nego su ona koja mijenjaju izgled robe, ali koji su se pokazali manjkavi ili neprimjereni za njezinu namjeravanu uporabu, kada je ispunjen jedan od sljedećih uvjeta:«.

U podtočki 1. riječ »postupanje« zamjenjuje se riječju »rukovanje«.

U podtočki 2. iza riječi »za« dodaje se riječ »predviđenu«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Kada je vraćena roba bila podvrgnuta postupku ili rukovanju dopuštenom u skladu sa stavkom 1. točkom b) ovog članka, a takav bi postupak prouzročio nastanak carinskog duga da se radi o robi stavljenoj u postupak vanjske proizvodnje, primjenjuju se važeća pravila o obračunu carinskog duga za postupak vanjske proizvodnje.«.

U stavku 4. riječi »podrazumijeva se da« brišu se.

U točki a) riječi »za uobičajene« zamjenjuju se riječima »na uobičajeni način za«.

U točki b) riječi »vrijednost ponovno uvezene« zamjenjuju se riječima »smatra se da vrijednost vraćene«.

Članak 122.

U članku 447. stavku 1. iza riječi »Carinski dug« dodaju se riječi »i druga davanja iz članka 446. ove Uredbe«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Uvjete i način polaganja i povrata gotovine kao instrumenta za osiguranje namirenja carinskog duga iz stavka 1. ovoga članka propisuje ministar financija.«.

Članak 123.

U članku 448. stavak 2. briše se.

Članak 124.

U članku 452. stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 125.

Članak 453. mijenja se i glasi:

»Polaganje bankovne garancije kao osiguranja za namirenje carinskog duga ili mogućega carinskog duga neće se zahtijevati od osoba koje ispunjavaju uvjete iz stavka 3. ovoga članka, i to za:

a) robu koja se stavlja u postupak unutarnje proizvodnje, radi njezine uporabe pri gradnji ili remontu brodova u hrvatskim brodogradilištima,

b) robu koja se stavlja u postupak unutarnje proizvodnje, na osnovi ugovora sklopljenog između domaće osobe i osobe sa sjedištem u drugoj zemlji i uz plaćanje, u pravilu, samo troškova proizvodnje (oplemenjivanje),

c) strana plovila i kamp kućice, privremeno smještene ili stavljene u postupak carinskog skladištenja kod osoba registriranih za obavljanje odgovarajuće gospodarske djelatnosti.

Polaganje bankovne garancije kao osiguranja za namirenje carinskog duga neće se zahtijevati od carinskog dužnika ili osobe koja bi carinskim dužnikom mogla postati, ako je tijekom carinskoga poslovanja u prethodnom 12 mjesecom razdoblju:

a) pravodobno i u cijelosti namirivala svoje obveze prema Carinskoj upravi,

- b) nema nenamirenih dospjelih poreznih obveza, sukladno uvjerenju nadležne ispostave Porezne uprave,
- c) ima primjereni sustav vođenja poslovnih i transportnih evidencija, koji prema utvrđenju mjerodavne carinarnice omogućava djelatnu provedbu carinskih provjera,
- d) pruža besprijekorna bonitetna jamstva glede stabilnosti svojega financijskog položaja i poslovanja, sukladno podacima iz obrasca BON 1 za prethodno obračunsko razdoblje i obrasca BON 2 ne starijeg od mjesec dana,
- e) nije kažnjavana za carinski prekršaj počinjen s namjerom izbjegavanja plaćanja carinskog duga ili ponovljeno kažnjavana za carinske prekršaje, te
- f) poslove zastupanja u carinskom postupku obavlja samostalno, putem svojega djelatnika s položenim stručnim ispitom za ovlaštenoga carinskog zastupnika.

Polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga s 50% smanjenom visinom jamstvene svote bankovne garancije može se odobriti carinskome dužniku ili osobi koja bi carinskim dužnikom mogla postati, koja tijekom carinskoga poslovanja u prethodnom 6 mjesečnom razdoblju:

- a) nije namirivala dospjeli carinski dug plaćanjima po osnovi podnijete bankovne garancije,
- b) nema nenamirenih dospjelih poreznih obveza, sukladno uvjerenju nadležne ispostave Porezne uprave,
- c) ima zadovoljavajući sustav vođenja poslovnih i transportnih evidencija, koji prema utvrđenju mjerodavne carinarnice omogućava djelatnu provedbu carinskih provjera,
- d) pruža bonitetna jamstva glede stabilnosti financijskoga položaja i poslovanja, sukladno podacima iz obrazaca BON 1 za prethodno obračunsko razdoblje i obrasca BON 2 ne starijeg od mjesec dana,
- e) nije kažnjavana za carinski prekršaj počinjen s namjerom izbjegavanja plaćanja carinskog duga ili višekratno kažnjavana za carinske prekršaje.

Odobrenje za korištenje povlaštenoga statusa iz stavka 1. do 3. ovoga članka izdaje se uz klauzulu »do opoziva«, a donosi se na temelju obrazloženoga pisanoga zahtjeva korisnika povlaštenoga statusa.

U zahtjevu iz stavka 4. ovoga članka navode se:

- a) osnovni pokazatelji o poslovanju podnositelja u prethodnom obračunskom razdoblju, uključujući podatke mjerodavne za procjenu financijske stabilnosti,
- b) podaci o opsegu i strukturi carinskog poslovanja i zaduženja, odvojeno za stavljanje robe u slobodan promet, postupke s odgodom i provozni postupak, te
- c) procjena mjesečnog zaduženja prema Carinskoj upravi u narednom šest mjesečnom razdoblju.

Prije dostave odobrenja korisnik povlaštenoga statusa obvezan je položiti kod carinarnice (stavak 1.) ili Središnjega ureda Carinske uprave (stavak 2.) vlastitu bjanko mjenicu.

U postupku prihvata, polaganja i povrata mjenice iz stavka 7. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ove Uredbe o prihvatu, polaganju i povratu bankovne garancije.

Ravnatelj Carinske uprave ukinuti će odobrenje iz stavka 5. ovoga članka, ako korisnik odobrenja više ne ispunjava uvjete propisane za njegovo izdavanje.«

Članak 126.

U članku 454. stavak 2. brojka »2« zamjenjuje se brojkom »3.«.

Članak 127.

U članku 458. iza riječi »plaćanje« dodaju se riječi »carinskog duga i«.

Članak 128.

U članku 459. stavku 4. riječi »do roka važenja garancije produženoga za 150 dana« zamjenjuju se riječima »do isteka produženoga roka važenja garancije iz članka 458. ove Uredbe, računajući od dana stupanja opoziva garancije na snagu.«.

Članak 129.

Članak 461. mijenja se i glasi:

»Bankovna garancija i drugi položeni instrument osiguranja carinskog duga vraća se carinskom dužniku nakon isteka roka važenja, odnosno produženoga roka važenja iz članka 458. ove Uredbe.

Iznimno, na pisani zahtjev nalogodavca ili banke izdavateljice, odnosna bankovna garancija može se vratiti i prije isteka roka iz stavka 1. ovoga članka:

a) ako Carinska uprava utvrdi da su izmireni svi carinski dugovi koji su bili osigurani odnosnom bankovnom garancijom, odnosno da mogući carinski dug više ne može nastati,

b) ako nalogodavac za izdavanje bankovne garancije prije isteka roka prethodno važeće garancije podnese novu garanciju, kojom se u cijelosti preuzimaju sve jamstvene obveze prethodno važeće garancije, a nova garancija prema utvrđenju Carinske uprave u cijelosti osigurava namirenje jamstvenih obveza po prethodno važećoj garanciji.«.

Članak 130.

U članku 464. stavku 2. točke a) i b) mijenjaju se i glase:

»a) prekoračenje roka prije čijega isteka se robi moralo odrediti jedan od carinski dopuštenih postupanja ili uporaba predviđenih u okviru privremenog smještaja ili odnosnog carinskog postupka, ukoliko bi taj rok bio produžen da je zahtjev za produženje roka bio podnesen pravovremeno,

b) ako se radi o robi stavljenoj u postupak provoza, neispunjavanje jedne od obveza koje proizlaze iz uporabe toga postupka, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. roba stavljena u postupak je podnesena odredišnoj carinarnici u nepromijenjenu stanju,

2. odredišna carinarnica je bila u mogućnosti utvrditi da je na kraju provoznog postupka robi bilo određeno carinski dopušteno postupanje ili uporaba, ili je stavljena u privremeno skladište,

3. ako rok iz članka 338. stavka 4. ove Uredbe nije bio poštovan, a ne primjenjuje se stavak 5. istoga članka, a roba je ipak u razumnom roku podnesena odredišnoj carinarnici,«.

Iza točke f) dodaje se nova točka g) koja glasi:

»g) ako se radi o robi ili proizvodima koji su fizički premješteni u smislu članka 206.e ili članka 219. ove Uredbe, neispunjavanje jednog od uvjeta pod kojima se premještanje izvodi, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

1. dotična osoba može nedvojbeno dokazati carinarnici da su roba ili proizvodi prispjeli u određene prostore ili određeno mjesto, i da su, u slučaju premještanja u smislu članka 206.e i 206.f ili članka 220. stavka 2. i 221. ove Uredbe, roba ili proizvodi uredno upisani u evidencije koje se vode za te prostorije ili mjesto, ako navedeni članci zahtijevaju vođenje takve evidencije,

2. ako rok naveden u odobrenju nije bio poštovan, a roba je ipak u razumnom roku prispjela u određene prostorije ili mjesto.«.

U dosadašnjoj točki g) koja postaje točka h) riječi »postupku carinskog skladištenja« zamjenjuju se riječima »drugom carinskom postupku«.

Dosadašnja točka h) koja postaje točka i) mijenja se i glasi:

»i) u okviru postupka unutarne proizvodnje ili preradbe pod carinskim nadzorom prekoračenje roka za podnošenja obračuna završetka postupka, pod uvjetom da bi rok bio produžen da je zahtjev za produženje podnesen pravovremeno,«.

Iza točke i) dodaje se točka j) koja glasi:

»j) prekoračenje roka za privremeno iznošenje iz carinskog skladišta, pod uvjetom da bi rok bio produžen da je zahtjev za produženje podnesen pravovremeno.«.

Članak 131.

U članku 473. stavku 4. riječi »11. podtočke a) do c)« zamjenjuju se riječima »22. podstavak prvi do četvrti«.

Članak 132.

U članku 482. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Zahtjev za povrat ili otpust uvoznog ili izvoznog carinskog duga (u daljnjem tekstu: zahtjev za povrat ili otpust) može podnijeti osoba koja je platila ili mora platiti carinski dug odnosno osobe koje su preuzele njezina prava i obveze.«.

U stavku 3. brojka »467.« zamjenjuje se brojkom »485.«.

Članak 133.

U članku 483. stavku 2. dodaje se nova rečenica koja glasi:

»Ukoliko se primjenjuje članak 482. stavak 4. ove Uredbe carinarnica će podноситelju pisano potvrditi prijam zahtjeva.«.

Članak 134.

U članku 484. stavku 3. dodaje se nova rečenica koja glasi:

»O tome će podnositelj zahtjeva biti obaviješten bez odlaganja.«

Članak 135.

Članak 494. mijenja se i glasi:

»Nadležna carinarnica će odobriti povrat ili otpust carinskog duga ako:

- a) je zahtjevu priložena potvrda o podrijetlu ili koja druga odgovarajuća isprava koja dokazuje da je uvezena roba zbog svoje vrste u trenutku prihvata carinske deklaracije za puštanje robe u slobodan promet ispunjavala propisane uvjete za primjenu povlaštene carine ili povoljnijeg tarifnog postupanja,
- b) se priložena isprava konkretno odnosi na dotičnu uvezenu robu,
- c) su ispunjeni svi uvjeti za prijam priložene isprave, te
- d) da su ispunjeni svi ostali uvjeti za odobravanje povlaštene carine ili povoljnijeg tarifnog postupanja zbog vrste robe.

Povrat ili otpust obaviti će se po podnošenju robe carinarnici. Ako robu nije moguće podnijeti carinarnici carinarnica može usvojiti zahtjev za povrat ili otpust samo u slučaju ako je na temelju raspoloživih podataka i priloženih isprava nedvojbeno utvrdila da se naknadno priložena potvrda ili isprava odnosi na konkretnu robu.«.

Članak 136.

U članku 496. stavku 2. riječi »ako se« zamjenjuju se riječima »ako osoba na koju se rješenje odnosi«.

Članak 137.

U članku 502. stavku 1. točki a) riječi »na temelju povoljnije carine« zamjenjuju se riječima »uz povoljnije tarifno postupanje«, a riječ »određene« zamjenjuje se riječju »posebne«.

U točki e) iza riječi »davanja« dodaje se riječ »utvrdi«.

U točki n) podtočki 1. riječi »izvan carinskog područja« zamjenjuju se riječima »u trećim državama«.

U podtočki 2. riječi »za istovrsnu robu dobivenu iz inozemstva« zamjenjuju se riječima »u slučaju uvoza istovrsne robe iz trećih država«.

U stavku 2. riječi »Bez obzira na stavak 5. ovog članka, otpust« zamjenjuju se riječju »Otpust«.

U stavku 3. dodaje se rečenica koja glasi:

»Roba kojoj se odobri neki od tih postupaka ili uporaba smatra se stranom robom.«.

Stavak 5. briše se.

Dosadašnji stavak 6. postaje stavak 5.

Članak 138.

U članku 505. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Ponovno uvezena roba, za koju je pri njezinom izvozu iz carinskog područja Republike Hrvatske plaćen izvozni carinski dug, pri puštanju u slobodan promet imat će pravo na povrat plaćenog iznosa.«.

Članak 139.

U članku 508. stavku 1. iza riječi »roba)« briše se zarez i riječi »sukladno odredbama Carinskog zakona«.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

»Odredbe ovoga dijela Uredbe odgovarajuće se primjenjuju i prilikom prodaje druge strane robe, ako je Carinska uprava carinskim ili drugim propisima ovlaštena za prodaju takve robe.«.

Članak 140.

U članku 509. stavku 2. iza riječi »robu« dodaju se riječi »ili robu kojoj je propisom ograničen rok uporabe«, a riječi »trgovinu odnosnim namirnicama i brzo pokvarljivom robom odnosno za zbrinjavanje otpada« zamjenjuju se riječima »obavljanje odgovarajuće gospodarske djelatnosti.«.

Članak 141.

U članku 510. stavak 1. mijenja se i glasi:

»Oduzetu ili ustupljenu stranu robu, osim motornih i priključnih vozila, plovila i njihovih dijelova, prodaje mjesno nadležna carinarnica ili druga carinarnica koju odredi ravnatelj Carinske uprave.«.

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 3. riječi »ovlaštenim društvom ili«, riječi »iz stavka 2. i 3. ovoga članka,« i riječi »ovlaštenog društva odnosno« brišu se.

Članak 142.

U članku 512. stavku 1. točki c) riječ »vozač« zamjenjuje se riječima »osoba koja ih je privremeno uvezla« a riječi »dok se ne ostvari pravo na odštetu,« brišu se.

U točki f) riječ »ležanja« zamjenjuje se riječima »privremenog smještaja«.

U stavku 2. riječi »ili njihovih dijelova, mora« zamjenjuju se riječima »bez odlaganja će«, a riječi »bez odlaganja« brišu se.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

»Za strana motorna ili priključna vozila i njihove dijelove, smještene u prostorijama ili prostorima pod nadzorom Hrvatskoga autokluba, smatra se da je dano odgovarajuće odobrenje nadležne carinarnice o stavljanju robe pod carinski nadzor u smislu odredbi carinskih propisa o privremenome uvozu ili privremenome smještaju strane robe.«

Članak 143.

U članku 513. iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

»U slučaju dvojbe za sigurnost namirenja ili pravodobnog namirenja troškova iz stavka 1. ovoga članka od vlasnika ili osobe koja je odnosno vozilo deklarirala za privremeni uvoz, Hrvatski autoklub zatražit će polaganje odgovarajućega osiguranja za njihovo namirenje.«
Dosadašnji stavci 2., 3. i 4. postaju stavci 3., 4. i 5.

Članak 144.

U članku 516. stavku 1. riječ »potrebe« briše se, iza riječi »vrijednosti,« dodaju se riječi »ili je podobna za obavljanje humanitarne ili socijalne djelatnosti,«, a iza riječi »može« riječ »robu« briše se.

Stavak 3. briše se.

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 3.

Članak 145.

U članku 518. riječ »suDionika« zamjenjuje se riječju »sudionika«, a iza riječi »prikupljanja,« dodaje se riječ »smještaja,«.

Članak 146.

U Uredbi za provedbu Carinskog zakona (»Narodne novine«, broj 161/2003) ogledni obrasci:

- Prilog 1, zahtjev za izdavanje obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu
 - Prilog 2, obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u Carinsku tarifu,
 - Prilog 3, obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe,
 - Prilog 23, zahtjev za izdavanje odobrenja za uporabu postupka s gospodarskim učinkom i odobrenje za uporabu postupka s gospodarskim učinkom, te
 - Prilog 37, bankovna garancija,
- zamjenjuju se novim oglednim obrascima koji su tiskani uz ovu Uredbu i njezin su sastavni dio.

Dodaju se novi ogledni obrasci:

- iza Priloga 7 dodaje se Prilog 7 A – Uvodne napomene uz Listu iz Priloga 8,
- iza Priloga 12 dodaju se prilozi 12 A – Popunjavanje Deklaracije o carinskoj vrijednosti, 12 B – Napomene za utvrđivanje carinske vrijednosti, te 12 C – Uporaba opće prihvaćenih načela obračuna pri utvrđivanju carinske vrijednosti,
- iza Priloga 24 dodaju se prilozi 24 A – Zahtjev za izdavanje mišljenja o ispunjavanju gospodarskih uvjeta, te 24 B – Lista dobivenih proizvoda.

Ogledni obrasci iz stavka 2. ovoga članka otisnuti su uz ovu Uredbu i njezin su sastavni dio.
Članak 147.

Postupci za stjecanje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta iz članka 5.a Carinskog zakona, do stupanja na snagu hrvatskih carinskih propisa o usklađivanju s carinskim propisima za provedbu Uredbe (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i vijeća od 13. travnja 2005. godine o izmjenama Uredbe (EEZ br. 2913/92) kojom se donosi Carinski kodeks Zajednice, provodit će se sukladno kriterijima propisanim člankom 5.a Carinskog zakona, te drugim odredbama Carinskog zakona i Uredbe za provedbu Carinskog zakona o stjecanju statusa ovlaštenog primatelja i/ili pošiljatelja, pojednostavnjenjima carinskih postupaka i stjecanju povlaštenog statusa pri polaganju osiguranja za namirenje carinskog duga.

Članak 148.

Odredbe članka 413. Uredbe za provedbu Carinskog zakona, koje prestaju važiti danom stupanja ove Uredbe na snagu, odgovarajuće se primjenjuju na stranu robu koja se na dan početka primjene ove Uredbe rabi kao oprema za obavljanje djelatnosti u slobodnoj zoni, ako je carinarnica bila pravodobno obaviještena o navedenoj namjeri njezine uporabe i bila upisana u propisanu evidencije.

Članak 149.

Postupci za prodaju ili besplatno ustupanje oduzete ili ustupljene strane robe započeti prema odredbama Uredbe za provedbu Carinskog zakona (»Narodne novine«, broj 161/2003), nastaviti će se sukladno odredbama te Uredbe, zaključno do 31. prosinca 2006. godine.

Postupci iz stavka 1. ovoga članka koji ne budu okončani do 31. prosinca 2006. godine, nastavit će se odgovarajućom primjenom odredbi ove Uredbe.

Članak 150.

Odobrenja o stjecanju povlaštenog statusa pri polaganju osiguranja za namirenje carinskog duga, koja je Carinska uprava izdala sukladno pravilnicima iz članka 148. stavka 1. točki 1. i 2. ove Uredbe, važe do izdavanja odgovarajućih odobrenja prema odredbama ove Uredbe, a najduže do 30. rujna 2006. godine.

Članak 151.

Stupanjem na snagu ove Uredbe prestaje važiti:

1. Pravilnik o slučajevima i okolnostima kada se neće zahtijevati polaganje osiguranja za plaćanje carine (»Narodne novine«, broj 147/99),
2. Pravilnik o kriterijima sniženja jamstvene svote za namirenje carinskog duga (»Narodne novine«, broj 147/99),
3. Poglavlje 2. Popunjavanje deklaracije o carinskoj vrijednosti, u Pravilniku o uporabi obrazaca pri provedbi Carinskog zakona (»Narodne novine«, broj 176/2003).

Članak 152.

Ova Uredba stupa na snagu danom objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od 1. srpnja 2006. godine.

Klasa: 413-01/06-01/04
Urbroj: 5030122-06-1
Zagreb, 14. lipnja 2006.
Predsjednik
dr. sc. Ivo Sanader, v. r.

PRILOG 7 A

UVODNE NAPOMENE UZ LISTU IZ PRILOGA 8

Napomena 1:

Popis donosi uvjete koje trebaju ispunjavati svi proizvodi da bi se smatrali dostatno obrađenima ili prerađenima u značenju iz članka 6.

Napomena 2:

2.1. Prva dva stupca u popisu opisuju dobiveni proizvod. Prvi stupac navodi broj tarifnoga broja ili poglavlja iz Harmoniziranoga sustava, a drugi stupac daje opis robe koji se rabi u tom sustavu za taj tarifni broj ili poglavlje. Za svaki navod u prva dva stupca dano je pravilo u stupcu 3. ili 4. Kad u nekim slučajevima navodu iz prvoga stupca prethodi »ex«, to znači da se pravila iz stupca 3. ili 4. primjenjuju samo na dio toga tarifnoga broja koji je opisan u stupcu 2.

2.2. Kad je nekoliko tarifnih brojeva grupirano zajedno u stupcu 1 ili se navodi broj poglavlja te se stoga u stupcu 2. daje općenit opis proizvoda, susjedna pravila u stupcu 3. ili 4. odnose se na sve proizvode koji su prema Harmoniziranomu sustavu razvrstani pod tarifni broj odnosno poglavlja ili pod bilo koji tarifni broj grupiran u stupcu 1.

2.3. Kad su na popisu različita pravila koja se odnose na različite proizvode unutar nekoga tarifnoga broja, svaki uvučeni redak sadrži opis toga dijela tarifnoga broja koji je obuhvaćen susjednim pravilima u stupcu 3. ili 4.

2.4. Kad se za navod u prva dva stupca daje pravilo i u stupcu 3. i u stupcu 4., izvoznik može alternativno birati primjenu pravila iz stupca 3. ili iz stupca 4. Ako u stupcu 4. nije dano nikakvo pravilo glede podrijetla, mora se primijeniti pravilo iz stupca 3.

Napomena 3:

3.1. Odredbe članka 6. o proizvodima koji su stekli status proizvoda s podrijetlom i koji služe u izradi drugih proizvoda, primjenjivat će se bez obzira na to jesu li proizvodi stekli taj status u tvornici gdje se rabe ili u nekoj drugoj tvornici u Hrvatskoj ili u Zajednici.

Primjer:

Motor iz tarifnoga broja br. 8407, za koji pravilo kaže da vrijednost materijala bez podrijetla koji se može ugraditi ne smije prelaziti 40% cijene fco tvornica, izrađen je od »drugoga legiranoga čelika grubo oblikovanoga kovanjem« iz tarifnoga broja ex 7224.

Ako je to kovanje obavljeno u Hrvatskoj na ingotu bez podrijetla, on je već stekao podrijetlo temeljem pravila iz popisa za tarifni broj ex 7224. Kovani materijal može se tada računati kao materijal s podrijetlom u obračunu vrijednosti stroja bez obzira na to je li on proizveden u istoj ili drugoj tvornici u Hrvatskoj. Vrijednost ingota bez podrijetla time se ne uzima u obzir pri zbrinjavanju vrijednosti materijala bez podrijetla.

3.2. Pravilo iz popisa je minimalna količina potrebne obrade ili prerade, pa se poduzimanjem većega stupnja obrade ili prerade također stječe status proizvoda s podrijetlom, i obratno, poduzimanjem manjega stupnja obrade ili prerade ne može se steći status proizvoda s podrijetlom. Ako pravilo predviđa da se na određenoj razini izrade može uporabiti materijal bez podrijetla, uporaba toga materijala u ranijoj fazi izrade dopuštena je, dok uporaba toga materijala u kasnijoj fazi izrade nije dopuštena.

3.3. Ne dirajući u napomenu 3.2., kad pravilo kaže da se mogu uporabiti »materijali iz bilo kojega tarifnoga broja«, može se uporabiti i materijal iz istoga tarifnoga broja kojemu pripada i proizvod, podložno možebitnim konkretnim ograničenjima koja su sadržana u pravilu. Međutim, izraz »izrada od materijala iz bilo kojega tarifnog broja, uključujući druge materijale iz tarifnog broja...« znači da se može uporabiti samo materijal razvrstan pod isti tarifni broj kao proizvod čiji se opis razlikuje od opisa koji je naveden u stupcu 2. na popisu.

3.4. Kad pravilo iz popisa navodi da se proizvod može izrađivati od više od jednoga materijala, to znači da se može uporabiti jedan ili više materijala. Ne zahtijeva se da svi budu upotrebljeni.

Primjer:

Pravilo za tkanine iz HS 5208 do 5212 određuje da se mogu uporabiti prirodna vlakna te da se među ostalim materijalom može uporabiti i kemijski materijal. To ne znači da se mora uporabiti jedan i drugi; može se koristiti jedan ili drugi ili i jedan i drugi.

3.5. Kad pravilo iz popisa navodi da se proizvod mora izraditi od određenoga materijala, taj uvjet očito ne priječi uporabu drugog materijala koji zbog svoje unutarnje naravi ne može zadovoljiti to pravilo. (Vidi također donju napomenu 6.2. u svezi s tekstilom.)

Primjer:

Pravilo za gotovu hranu iz tarifnoga broja 1904, koje konkretno isključuje uporabu žitarica i njihovih prerađevina, ne priječi uporabu mineralnih soli, kemikalija i drugih dodataka koji nisu proizvodi od žitarica.

Međutim, to se ne odnosi na proizvode koji se, premda se ne mogu izraditi od određenoga konkretno navedenoga materijala s popisa, mogu proizvesti od materijala iste naravi u nekoj ranijoj fazi izrade.

Primjer:

U slučaju odjevnoga predmeta iz ex poglavlja 62, izrađenoga od netkana materijala, te ako je za tu klasu proizvoda dopuštena uporaba samo one pređe bez podrijetla, nije moguće započeti s netkanom tkaninom, čak i ako se netkane tkanine inače ne mogu izrađivati od pređe. U takvim bi slučajevima početni materijal normalno bio u fazi koja prethodi pređi, a to je stanje vlakana.

3.6. Kad se u nekom pravilu iz popisa navode dva postotka maksimalne vrijednosti materijala bez podrijetla koji se može uporabiti, ti se podaci ne mogu zbrajati. Drugim riječima, maksimalna vrijednost svih uporabljenih materijala bez podrijetla nikada ne smije premašiti najviši navedeni postotak. Nadalje, pojedinačni postoci ne smiju se premašiti u odnosu na konkretni materijal na koji se primjenjuju.

Napomena 4:

4.1. Pojam »prirodna vlakna« rabi se u popisu za vlakna koja nisu umjetna ili sintetička. Ograničen je na faze prije pređenja, uključujući i otpad te, ako nije određeno drugačije, na grebenana, češljana ili na kakav drugi način prerađena nepređena vlakna.

4.2. Pojam »prirodna vlakna« uključuje konjsku dlaku iz tarifnoga broja 0503, svilu iz tarifnoga broja 5002 i 5003, te vunena vlakna, finu ili grubu životinjsku dlaku iz tbr. od 5101 do 5105, pamučna vlakna iz tbr. od 5201 do 5203 i druga biljna vlakna iz tbr. od 5301 do 5305.

4.3. Pojmovi »tekstilna pulpa«, »kemijski materijali« i »materijali za izradu papira« u popisu prerada služe za opis materijala koji nisu klasificirani u poglavljima od 50 do 63., a mogu se uporabiti za izradu umjetnih, sintetičkih ili papirnih vlakana ili pređe.

4.4. Pojam »proizvedena sortirana vlakna« rabi se u popisu za umjetnu kudjelju, vlakna sortirana po duljini i finoći ili otpad iz tbr. od 5501 do 5507.

Napomena 5:

5.1. Kad se za određeni proizvod iz popisa spominje ova napomena, uvjeti iz stupca 3. ne primjenjuju se ni na koje osnovne tekstilne materijale koji su uporabljeni za izradu toga proizvoda koji zajedno čine 10% ili manje od ukupne težine svih osnovnih tekstilnih materijala. (Vidi također donje bilješke 5.3. i 5.4.)

5.2. Međutim, tolerancija iz bilješke 5.1. može se primijeniti samo na mješovite proizvode koji su izrađeni od dvaju ili više osnovnih tekstilnih materijala.

Osnovni su tekstilni materijali ovi:

- svila,
- vuna,
- gruba životinjska dlaka,
- fina životinjska dlaka,
- konjska dlaka,
- pamuk,
- materijali za izradu papira i papir,
- lan,
- prirodna konoplja,
- juta i druga tekstilna vlakna od drvenoga lika,
- sisal i druga tekstilna vlakna iz roda agava,

- kokos, abaka, rami i druga biljna tekstilna vlakna,
- sintetički filamenti,
- umjetni filamenti,
- vodljivi filamenti,
- sintetička polipropilenska sortirana vlakna,
- sintetička poliesterska sortirana vlakna,
- sintetička poliamidna sortirana vlakna,
- sintetička poliakrilonitrilna sortirana vlakna,
- sintetička poliimidna sortirana vlakna,
- sintetička politetrafluoroetilenska sortirana vlakna,
- sintetička sortirana vlakna od polifenilen sulfida,
- sintetička sortirana vlakna od polivinil klorida,
- druga sintetička sortirana vlakna,
- umjetna sortirana vlakna viskoze,
- druga umjetna sortirana vlakna,
- poliuretanska pređa s fleksibilnim polieterskim segmentima, upletena ili neupletena,
- poliuretanska pređa s fleksibilnim poliesterskim segmentima, upletena ili neupletena,
- proizvodi iz tarifnoga broja 5605 (metalizirana pređa) koji uključuju traku koja se sastoji od jezgre od aluminijske folije ili od jezgre od plastične folije sa slojem aluminijskoga praha ili bez njega, širine do 5 mm, spojenoj u sendvič pomoću prozirnoga ili bojenoga ljepila između dvaju slojeva plastične folije,
- drugi proizvodi iz tarifnoga broja 5605.

Primjer:

Pređa iz tarifnoga broja 5205 koja je izrađena od pamučnih vlakana iz tarifnoga broja 5203 i sintetički sortiranih vlakana iz tarifnog broja 5506 miješana je pređa. Stoga se sintetička sortirana vlakna koja ne potječu iz ugovorne stranke i ne zadovoljavaju pravila o podrijetlu (koja zahtijevaju izradu od kemijskoga materijala ili tekstilne pulpe) mogu uporabiti do 10% težine pređe.

Primjer:

Vunena tkanina iz tarifnoga broja 5112 koja je izrađena od vunene pređe iz tarifnoga broja 5107 i sintetičkih sortiranih vlakana iz tarifnoga broja 5509 mješovita je tkanina. Stoga se sintetička pređa koja ne zadovoljava pravila o podrijetlu (koja zahtijevaju izradu od kemijskoga materijala ili tekstilne pulpe), ili vunena pređa koja ne zadovoljava pravila o podrijetlu (koja zahtijevaju izradu od prirodnih vlakana bez grebenja ili češljanja ili druge pripreme za pređenje) ili njihova kombinacija, može uporabiti pod uvjetom da njihova ukupna težina ne premaši 10% ukupne težine tkanine.

Primjer:

Čupava tekstilna tkanina iz tarifnoga broja 5802 koja je izrađena od pamučne pređe iz tarifnoga broja 5205 i pamučne tkanine iz tarifnoga broja 5210 miješani je proizvod samo ako je pamučna tkanina i sama miješana tkanina koja je izrađena od pređe razvrstane pod dva različita tarifna broja, ili ako su uporabljene pamučne pređe i same mješavine.

Primjer:

Ako je odnosna čupava tekstilna tkanina bila izrađena od pamučne pređe iz tarifnoga broja 5205 i sintetičke tkanine iz tarifnoga broja 5407, onda su uporabljene pređe očito dva zasebna osnovna tekstilna materijala, pa je čupava tekstilna tkanina prema tomu miješani proizvod.

5.3. U slučaju proizvoda koji uključuju »poliuretansku pređu s fleksibilnim polieterskim segmentima, upletenu ili neupletenu«, tolerancija za tu pređu iznosi 20%.

5.4. U slučaju proizvoda koji uključuju »traku koja se sastoji od jezgre od aluminijske folije ili od jezgre od plastične folije sa slojem aluminijskoga praha ili bez njega, širine do 5 mm, spojenoj u sendvič pomoću prozirnoga ili bojenoga ljepila između dvaju slojeva plastične folije«, tolerancija za tu traku iznosi 30%.

Napomena 6:

6.1. Kada se u popisu upućuje na ovu napomenu, tekstilni materijal, uz izuzeće podstava i međupodstava, koji ne zadovoljava pravilo iz stupca 3. popisa za izrađeni proizvod, može se uporabiti pod uvjetom da je razvrstan pod drugi tarifni broj nego proizvod te da njegova vrijednost ne pređe 8% cijene fco tvornica proizvoda.

6.2. Ne dirajući u napomenu 6.3., materijal koji nije razvrstan u poglavljima 50. do 63. može se slobodno uporabiti u izradi tekstilnih proizvoda, sadržavao on tekstil ili ne sadržavao.

Primjer:

Ako pravilo iz popisa propisuje da se za određeni tekstilni artikl, poput hlača, mora uporabiti pređa, to ne priječi uporabu metalnih artikala poput dugmadi, jer dugmad nije razvrstana u poglavljima 50. do 63. Iz istoga se razloga ne priječi ni uporaba patentnih zatvarača premda patentni zatvarači normalno sadrže tekstil.

6.3. Gdje god vrijedi pravilo o postotku, vrijednost materijala koji nije razvrstan u poglavljima 50. do 63. mora se uzeti u obzir pri izračunavanju vrijednosti uključenih materijala koji ne potječu iz ugovorne stranke.

Napomena 7:

7.1. Za potrebe tbr. ex 2707, 2713 do 2715, ex 2901, ex 2902 i ex 3403 »specifični postupci« su sljedeći:

- (a) vakuumska destilacija;
- (b) redestilacija vrlo temeljitim postupkom frakcioniranja;
- (c) krekovanje;
- (d) popravljanje;
- (e) ekstrakcija selektivnim otapalima;
- (f) postupak koji obuhvaća sve ove aktivnosti: preradu koncentriranom sumpornom kiselinom, otopinom sumpornoga trioksida u sumpornoj kiselini ili sumpornim anhidridom; neutralizaciju alkalnim agensima; dekolorizaciju i purifikaciju prirodno aktivnom zemljom, aktiviranom zemljom, aktiviranim ugljenom ili boksitom;
- (g) polimerizacija;
- (h) alkilacija;
- (i) izomerizacija.

7.2. Za potrebe tbr. 2710, 2711 i 2712 »specifični postupci« su sljedeći:

- (a) vakuumska destilacija;
- (b) redestilacija vrlo temeljitim postupkom frakcioniranja;
- (c) krekovanje;
- (d) popravljanje;
- (e) ekstrakcija selektivnim otapalima;
- (f) postupak koji obuhvaća sve ove aktivnosti: preradu koncentriranom sumpornom kiselinom, otopinom sumpornoga trioksida u sumpornoj kiselini ili sumpornim anhidridom; neutralizaciju alkalnim agensima; dekolorizaciju i purifikaciju prirodno aktivnom zemljom, aktiviranom zemljom, aktiviranim ugljenom ili boksitom;
- (g) polimerizacija;
- (h) alkilacija;
- (i) izomerizacija;
- (k) samo u odnosu na teška ulja iz tbr. ex 2710, odsumporavanje vodikom koje rezultira smanjenjem najmanje 85% sadržaja sumpora u prerađivanim proizvodima (ASTM D 1266-59 T metoda);
- (l) samo u odnosu na proizvode iz tbr. 2710, deparafinacija nekim drugim procesom osim filtriranja;
- (m) samo u odnosu na teška ulja iz tbr. ex 2710, tretman vodikom pod tlakom većim od 20 bara i temperaturom većom od 2500 C uz uporabu katalizatora, u neku drugu svrhu nego što je odsumporavanje, kad vodik tvori aktivni element u kemijskoj reakciji. Daljnji tretman

vodikom ulja za podmazivanje iz tbr. ex 2710 (npr. hidrofiniširanje ili dekolorizacija) radi poboljšanja boje ili stabilnosti ne smatra se specifičnim procesom;

(n) samo u odnosu na loživa ulja iz tbr. ex 2710, atmosferska destilacija, pod uvjetom da se manje od 30% tih proizvoda – po obujmu, uključujući i gubitke – destilira na 3000 C pomoću metode ASTM D 86;

(o) samo u pogledu drugih teških ulja osim plinskih i loživih ulja iz tbr. ex 2710, tretman pomoću visokofrekventnoga jedva vidljivoga električnoga pražnjenja bez iskrenja.

7.3. Za potrebe tbr. ex 2707, 2713 do 2715, ex 2901, ex 2902 i ex 3403 jednostavne aktivnosti poput čišćenja, pretakanja, desalinizacije, odvajanja vode, filtriranja, bojenja, obilježavanja, dobivanja sadržaja sumpora zbog miješanja proizvoda s različitim sadržajima sumpora, bilo koja njihova kombinacija ili slične aktivnosti ne daju status proizvoda s podrijetlom.

PRILOG 12 A

POPUNJAVANJE DEKLARACIJE O CARINSKOJ VRIJEDNOSTI

DCV se popunjava na način kako slijedi:

1. U nazivu obrasca »Deklaracija o carinskoj vrijednost robe, DCV broj ----- « carinarnica ili njena ustrojstvena jedinica upisuje broj pod kojim je carinska deklaracija, uz koju se podnosi DCV, upisana.

2. U rubriku Službena bilješka carinarnice ovlaštenu carinski službenik koji provjeri podatke u DCV, stavlja svoj potpis i otisak pečata, potvrđujući time da je obavio provjeru.

U tu se rubriku unose i druge bilješke u svezi s radom carinarnice pri obradi DCV.

3. U rubriku 1. upisuju se identifikacijski podaci o prodavatelju robe, i to:

- naziv tvrtke, adresu i državu sjedišta (za pravne osobe),
- ime i prezime, adresu i državu prebivališta ili stalnog boravišta (za fizičke osobe).

4. U podrubriku 2a. upisuju se identifikacijski podaci o kupcu robe, i to:

- naziv tvrtke i adresu njegova sjedišta (za pravne osobe), ili
- ime i prezime i adresu u mjestu prebivališta ili stalnog boravišta (za fizičke osobe).

5. U podrubriku 2b. treba upisati identifikacijske podatke o osobi koja je podnijela DCV, i to:

- naziv tvrtke i adresu njegova sjedišta (za pravne osobe), ili
- ime i prezime i adresu u mjestu prebivališta ili stalnog boravišta (za fizičke osobe).

6. U rubriku 3. upisuje se paritet isporuke robe s naznakom mjesta ili granice u skladu s člankom 80 Uredbe za provedbu carinskog zakona.

7. U rubriku 4. upisuje se broj i datum izdanog računa o kupoprodaji robe za koju se podnosi DCV.

8. U rubriku 5. upisuje se broj i datum ugovora na temelju kojeg je zaključena kupoprodaja, a ako nema ugovora, broj i datum narudžbe.

9. U rubriku 6. »Broj i datum bilo koje prethodne odluke koja se odnosi na rubrike 7. do 9.« upisuje se broj i datum bilo kojeg prethodnog rješenja (mišljenja) carinarnice koje se odnosi na rubrike 7., 8. ili 9.

10. U smislu rubrike 7.:

a) smatra se da su ekskluzivni zastupnici povezani s prodavateljem samo kada pored ugovora o ekskluzivnom zastupstvu, postoji i drugačija povezanost (navedeno pod zvjezdicom),

b) smatra se da činjenica što su kupac i prodavatelj povezani sama po sebi ne može biti temelj da se transakcijska vrijednost smatra neprihvatljivom. U takvu slučaju bit će ispitane okolnosti prodaje i transakcijska će se vrijednost prihvatiti pod uvjetom da srodstvo nije utjecalo na cijenu.

U podrubriku 7c. upisuju se carinske vrijednosti koje su u posljednjih 6 mjeseci prije podnošenja ove deklaracije o carinskoj vrijednosti robe bile utvrđene za istu ili sličnu robu. Treba navesti carinarnicu i akt te carinarnice (npr. broj i datum carinske deklaracije).

11. U rubriku 8. upisuje se, primjerice:

- da se roba može koristiti samo za proizvodnju određenog proizvoda ili da je robu dozvoljeno obraditi samo prema određenom postupku;
- da je cijena uvozne robe bila određena pod uvjetom uzajamne isporuke roba (kompenzacijski poslovi);
- da je cijena bila određena npr. pod uvjetom da će kupac u svezi s uvezenom ili drugom robom obaviti odgovarajuća (dogovorena) ispitivanja i rezultate besplatno dostaviti prodavatelju ili trećim osobama.

12. U rubriku 9. upisuju se naknade i troškovi u vezi s rubrikama 9a. i 9b. Treba ih specificirati i njihovu vrijednost naznačiti u rubrikama 15. i 16.

13. U podrubriku 10a. upisuje se broj listova DCV BIS-a koji se podnose uz DCV.

14. U podrubriku 10b. upisuje se mjesto i datum podnošenja DCV-a, te potpis i pečat odgovorne osobe podnositelja DCV-a.

15. U smislu rubrike 11. smatra se kako slijedi u nastavku:

Neto vrijednost u pravilu je konačan iznos računa, stvarno plaćen ili plativ (bruto iznos umanjen za popuste npr. rabat, kasa-skonto i dr.). Neto vrijednost u valutnoj jedinici računa upisuje se u decimalnom iznosu.

Popust koji je dogovoren do trenutka određivanja carinske vrijednosti, ali još nije realiziran (npr. količinski popust u slučaju odbitka određene količine robe u određenom razdoblju), ne odbija se od bruto iznosa računa. Ta se odredba ne primjenjuje ako je carinarnici moguće dokazati da će popust biti ostvaren. Na popuste treba upozoriti u rubrici »Napomena«.

Novčani popust se može odbiti samo ako je bio dogovoren u skladu s uvjetima plaćanja i ako se radi o popustu koji je uobičajen s obzirom na vrstu posla. Veći popust od uobičajenog može se odobriti samo uz dokaz da će se stvarno ostvariti.

Kamate koje treba platiti prodavatelju prema ugovoru o financiranju ne odbijaju se u ovoj rubrici već u rubrici 21.

Ako se dio robe izgubi ili ošteti prije određivanja vrijednosti, a ugovorne se stranke ne dogovore o novoj cijeni, prvotni iznos računa umanjuje se za vrijednost nedostatne količine ili za vrijednost oštećenja.

U podrubriku 11a. treba upisati i devizni tečaj za preračunavanje u domaću valutu u skladu s propisima o deviznom poslovanju.

U podrubriku 11b. upisuju se neizravna plaćanja u valuti ako su specificirana u rubrici 8. te tečaj za preračunavanje u skladu s propisima o deviznom poslovanju. Neizravna plaćanja upisuju se u decimalnom iznosu.

16. U rubriku 12. upisuje se zbroj vrijednosti iskazanih u rubrikama 11a. i 11b. u kunama preračunatim prema deviznim tečajevima koji su navedeni u tim rubrikama.

17. U rubrike 13. – 23. upisuju se troškovi iskazani u kunama bez naznake decimala.

Svi troškovi raspoređuju se po tarifnim stavcima u deklaraciji razmjerno vrijednosti robe u pojedinom stavku.

Na dnu stranice (rubrika označena zvjezdicom) upisuje se iznos u stranoj valuti i devizni tečaj (razrađeno po stavkama).

18. U rubrici 13. iskazuje se kako slijedi:

– u podrubrici 13a. – troškovi provizije (osim kupovne provizije),

– u podrubrici 13b. – provizije posrednika i

– u podrubrici 13c. – troškovi ambalaže ako ih je uzrokovao kupac, a nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu robe.

U troškove ambalaže iz podrubrike 13c. ne ulaze:

– troškovi koje treba platiti za vraćanje ambalaže prodavatelju,

– troškovi za ambalažu koji nastanu u slobodnom prometu na carinskim područjima, a koju kupac daje na raspolaganje.

19. Pri iskazivanju podataka u rubrici 14. postupa se kako slijedi:

– Vrijednost robe koja je stavljena na raspolaganje jest njezina nabavna cijena, a ako je robu proizveo kupac ili osoba koja je s njim povezana, tada se kao vrijednost navode troškovi proizvodnje.

Ako se radi o uslugama, treba navesti iznos koji se mora platiti za dobivenu ili obavljenju uslugu.

– Kada vrijednost nije moguće odrediti u skladu s navedenim u prethodnoj podtočki, a kupac je robu rabio prije nego što ju je predao prodavatelju, prodajna se vrijednost procjenjuje tako što se od prodajne cijene robe odbije odgovarajući iznos amortizacije.

– Vrijednost koja se odredi za neku robu ili uslugu mora se podijeliti razmjerno količini uvezene robe. Način podjele (npr. uključivanje cjelokupne vrijednosti kod prve pošiljke ili podjela na predviđenu cijelu proizvodnju), u skladu s prijedlogom sudionika u carinskom postupku, potvrđuje ovlaštena carinarnica.

20. U rubrici 15. navedene podatke treba iskazati kako slijedi:

a) nadoknade za licencije koje kupac mora platiti izravno ili neizravno kao uvjet prodaje ako te nadoknade nisu uključene u cijenu stvarno plaćenu ili plativu, npr. plaćanja za patente, autorska prava, marku robe i slično;

b) nadoknade za licencije za tehnološke postupke uračunavaju se u carinsku vrijednost samo kada je ta tehnologija neodvojivo uključena u uvoznu robu;

c) nadoknade za licencije za uporabu robne marke pod kojom se uvozna roba smije prodavati, prepustiti drugome ili koristiti uračunavaju se u carinsku vrijednost samo kada se radi o uvozu robe sa zaštićenom markom robe;

d) ako visinu nadoknade za licenciju za uvoznu robu utvrđuje carinarnica (npr. stopu u postotcima koji se odbijaju u slučaju nadoknade za licenciju zavisno o opsegu prodaje), isto se upisuje u rubriku 6. obrasca DCV.

21. U rubriku 16. upisuje se dio iznosa ostvaren preprodajom, ustupanjem ili uporabom uvezene robe koji se izravno ili neizravno plaća prodavatelju. U troškove se ne uračunavaju plaćanja za pravo na reprodukciju (navode se u rubrici 21.).

22. U rubriku 17. upisuju se stvarno nastali troškovi u svezi s isporukom robe do mjesta unosa robe na carinsko područje.

U prazno polje rubrike 17. upisuju se novčani rabat i druga sniženja ugovorena prije, a ostvarena poslije obavljenog uvoza ako ne odgovaraju definiciji navedenoj u rubrici 11a.

23. U rubriku 18. upisuju se ukupni troškovi u kunama koji se uračunavaju u carinsku vrijednost (zbroj rubrika 13., 14., 15., 16. i 17.).

24. U rubrike od 19. do 22. upisuju se troškovi ili plaćanja koja su uključena u prodajnu cijenu, a ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe. Ti troškovi moraju biti iskazani odvojeno od prodajne cijene na takav način da ih je moguće provjeriti.

25. Pri iskazivanju podataka u rubrici 19. treba postupiti kako slijedi:

a) ako je za prijevozne troškove podnesen račun kompletne cijene prijevoza, oni se odvojeno prikazuju tako da se u rubrici »Napomena« razdijele na dva dijela: za prijevoz izvan carinskog područja i unutar carinskog područja.

b) ako je roba obračunata po jedinstvenoj cijeni franko kupac, trošak za dio prijevoznog puta unutar carinskog područja ne odbija se od cijene robe. Taj dio prijevoznih troškova može se odbiti samo kada kupac dokaže carinarnici da bi cijena za robu s paritetom franko granica bila niža od cijene s paritetom franko kupac.

26. U rubriku 20. upisuju se troškovi montaže, održavanja i tehničke pomoći koji nastaju nakon uvoza.

27. U rubriku 21. upisuju se ostali troškovi, primjerice:

a) osiguranja robe u carinskom području Republike Hrvatske,

b) prava na reprodukciju uvozne robe na carinskom području i umnožavanja autorskih djela;

c) za plaćanja na ime kamata u okviru kreditnog ugovora koja se odnose na kupnju uvozne robe u skladu sa Carinskim zakonom;

28. U rubrici 22. odbijaju se carinske i porezne pristojbe ako su bile uključene u cijenu, i to u onoj visini u kojoj su bile obračunate na carinskom području.

29. U rubrici 23. upisuju se ukupni troškovi koji se ne uračunavaju u carinsku vrijednost robe (zbroy rubrika 19., 20., 21. i 22.).

30. U rubriku 24. upisuje se carinska vrijednost robe (ukupno A + ukupno B – ukupno C)

31. U rubriku »Napomena« upisuje se:

- a) podjela ukupnih troškova pošiljke po pojedinim stavkama,
- b) podjela fakturane cijene za robu u setovima i robu koja se isporučuje rastavljena,
- c) priložena dokumentacija,
- d) podjela troškova prijevoza za prijevoz izvan carinskog područja i unutar tog područja, te
- e) drugi podaci mjerodavni za utvrđivanje carinske vrijednosti robe.

PRILOG 12 B

NAPOMENE ZA UTVRĐIVANJE CARINSKE VRIJEDNOSTI

Prva kolona Druga kolona

Veza uz odredbu Carinskog zakona Napomena

Članak 30. stavak 5. točka e) Smatrat će se da jedna osoba nadzire drugu kad je zakonski ili operativno na takvom položaju da na nju može primijeniti ograničenje ili zapovijed.

Članak 31. stavak 1. Pod stvarno plaćenom cijenom ili cijenom koju je potrebno platiti razumijeva se cijena uvezene robe. Iz toga slijedi da dividende ili druga plaćanja koja kupac upućuje prodavaču, a ne odnose se na uvezenu robu, nisu dio carinske vrijednosti.

Članak 31. stavak 1. točka a) podtočka 3. Primjer za tu vrstu ograničenja bio bi slučaj u kojemu prodavač zahtijeva od kupca automobila da ih ne prodaje ili ne izlaže prije točno određenoga datuma, koji predstavlja početak godine proizvodnje modela.

Članak 31. stavak 1. točka b) Neki od tih primjera uključuju:

a) da prodavač određuje cijenu uvezene robe pod uvjetom da će kupac kupiti i druge robe u navedenim količinama

b) da cijena uvezene robe ovisi o cijeni ili cijenama po kojima kupac uvezene robe prodaje prodavaču drugu vrstu robe

c) da je cijena utvrđena na temelju načina plaćanja koji nije uobičajen za uvezenu robu, kao u slučaju kad se radi o uvozu poluproizvoda nabavljenih od prodavača, ali pod uvjetom da će prodavač primiti određenu količinu finalnih proizvoda.

U svakome slučaju, uvjeti ili ograničenja koji se odnose na proizvodnju ili reklamu uvezene robe neće rezultirati odbacivanjem njezine transakcijske vrijednosti.

Na primjer, činjenica da kupac opskrbljuje prodavača inženjeringom i planovima koji su nastali u zemlji uvoza neće rezultirati odbacivanjem transakcijske vrijednosti pozivanjem na članak 31.

Članak 31. stavci 2., 3., 4. i 5. 1. U stavcima 2. i 3. predviđeni su različiti načini utvrđivanja prihvatljivosti transakcijske vrijednosti.

2. Stavkom 2. određeno je da u situacijama kad su kupac i prodavač povezani, okolnosti vezane uz prodaju budu ispitane, te da pod pretpostavkom da taj odnos nije utjecao na cijenu, transakcijska vrijednost bude prihvaćena kao carinska vrijednost. Time se ne smatra da istraživanje okolnosti treba biti provedeno u svim slučajevima u kojima su kupac i prodavač povezani. Takva će istraga biti potrebna samo onda kad postoji sumnja u prihvatljivost cijene. Kad carinarnica nema sumnja oko prihvatljivosti cijene, ista bi se trebala prihvatiti bez traženja daljnjih podataka od uvoznika. Na primjer, carinarnica je mogla prethodno ispitati njihov odnos, ili može već raspolagati detaljnijim obavijestima vezanim uz kupca i prodavača, pa na temelju toga može biti uvjerena da povezanost nije utjecala na cijenu.

3. U slučaju kad carinarnica ne može prihvatiti transakcijsku vrijednost bez njezine daljnje provjere, trebala bi pružiti mogućnost uvozniku da podnese dodatne detaljne potrebne obavijesti, koje bi omogućile provjeru okolnosti vezanih uz prodaju. U tom smislu, carinarnica treba ispitati bitne okolnosti transakcije kako bi se utvrdilo je li povezanost utjecala na cijenu, uključujući i način na koji kupac i prodavač organiziraju svoje trgovačke odnose, te način na koji su došli do cijene koja se provjerava. Tamo gdje se pokaže da kupac i prodavač, iako su povezani prema odredbama članka 30. kupuju jedan od drugoga i prodaju jedan drugomu kao da nisu u takvom odnosu, isto će upućivati da na cijenu nije utjecao njihov međusobni odnos. Primjerice ukoliko je cijena utvrđena u skladu s uobičajenom praksom određivanja cijena u industriji o kojoj se radi ili tako da je prodavač odredio onu prodajnu cijenu kupcu po kojoj prodaje i kupcima s kojima nije povezan, isto će upućivati da na cijenu nije utjecao njihov međusobni odnos. Daljnji je primjer slučaj u kojem je vidljivo da je cijena prikladna i da povezanost nije utjecala na cijenu jer ista osigurava pokriće svih troškova i dobiti koja odgovara ukupnoj dobiti poduzeća ostvarenoj prodajom robe iste kakvoće ili vrste tijekom određenog razdoblja (npr. tijekom godine dana).

4. Stavak 3. pruža mogućnost uvozniku da dokaže kako se transakcijska vrijednost približava »ispitanoj« (»test«) vrijednosti već ranije prihvaćenoj od carinarnice, te je zato prihvatljiva u skladu sa odredbama članka 31. Tamo gdje takav test predviđen stavkom 3. zadovoljava, nije potrebno istraživati pitanje utjecaja navedeno u stavku 2. Ako carinarnica ima već dostatan broj podataka i obavijesti tako da je zadovoljna i bez daljnjih potanjih istraživanja, te ako je jedno od ispitivanja predviđenih stavkom 3. već zadovoljilo, nema razloga od uvoznika zahtijevati da dokaže da bi ispitivanje moglo zadovoljiti.

Članak 31. stavak 3. Kod određivanja je li neka vrijednost »gotovo jednaka« drugoj vrijednosti potrebno je uzeti u obzir nekoliko čimbenika. Ti čimbenici uključuju prirodu uvezene robe, prirodu same industrije, sezonu u kojoj se roba uvozi, te je li razlika u vrijednosti važna u komercijalnom smislu. Kako se ti čimbenici mogu razlikovati od slučaja do slučaja, nemoguće je u svakom pojedinom slučaju primijeniti jedinstveno mjerilo, kao što je nepromjenjivi postotak. Na primjer, prilikom utvrđivanja je li transakcijska vrijednost gotovo jednaka »ispitnim« vrijednostima objašnjenim u stavku 3. članka 31. neznatna razlika u vrijednosti u slučaju gdje se radi o jednoj vrsti robe može biti neprihvatljiva, dok kod druge vrste robe može biti prihvatljiva i velika razlika.

Članak 31. stavak 6. Kao primjer neizravnog plaćanja može biti plaćanje kupca gdje on u potpunosti ili djelomično namiruje prodavateljev dug.

Članak 32.

Članak 33. 1. Kod primjene ovih odredbi, uvijek kad je to moguće, carinarnica će se koristiti vrijednošću istovjetne ili slične robe prodane na istoj komercijalnoj razini i u pretežito istoj količini kao roba koja se vrednuje. Ako se takva prodaja ne može pronaći, može se koristiti prodajom istovjetne ili slične robe koja potpada pod bilo koji od sljedeća tri uvjeta:

- a) prodaja na istoj komercijalnoj razini, ali u različitim količinama;
- b) prodaja na različitoj komercijalnoj razini, ali u jednakoj količini; ili
- c) prodaja na različitoj komercijalnoj razini i u različitim količinama.

2. Ukoliko postoji prodaja obavljena pod bilo kojim od ta tri uvjeta, ona će se prilagoditi, ovisno o slučaju, za:

- a) samo količinski čimbenik;
- b) samo čimbenik komercijalne razine; ili
- c) prema oba čimbenika – i komercijalnoj razini i količini.

3. Prilagodba zbog različitih komercijalnih razina ili različitih količina, bez obzira na to dovodi li to do povećanja ili smanjenja vrijednosti, može se obaviti samo na osnovi podnesenih dokaza koji jasno ukazuju na razumnost i točnost učinjene prilagodbe, npr. valjanih cjenika koji sadrže cijene vezane uz različite razine ili različite količine. Primjerice

ukoliko se vrednuje pošiljka uvezene robe koja sadrži 10 jedinica, a uvoz jedine istovjetne ili slične robe za koju postoji transakcijska vrijednost sadržavao je 500 jedinica, pri čemu je prihvaćeno da prodavač odobrava količinski rabat, tražena prilagodba može se postići tako da se upotrijebi prodavačev cjenik, te da se taj cjenik primijeni na prodaju količine od 10 jedinica. Time se ne zahtijeva da ta prodaja treba biti obavljena u količinama po 10 jedinica, sve dok se s pomoću obavljene prodaje drugih količina može utvrditi da je cjenik utvrđen u dobroj vjeri. Međutim, ako takvo objektivno mjerilo ne postoji, utvrđivanje carinske vrijednosti na osnovi odredaba članka 32. i 33. nije primjereno.

Članak 35. stavak 1. točka 1. »Dobit i opći troškovi« moraju se promatrati kao cjelina. Predmetno umanjeno treba biti utvrđeno na osnovi podataka i obavijesti pribavljenih od uvoznika ili u njegovo ime, s time da isti iznos mora biti u skladu s iznosima dobivenim na osnovi prodaje uvezene robe iste kakvoće ili vrste u zemlji uvoza. Kad iznos pribavljen od uvoznika nije u skladu sa tim iznosima, iznos za dobit i opće troškove može se temeljiti i na drugim podacima ne pribavljenim od uvoznika.

2. Pri utvrđivanju provizije i uobičajene dobiti i općih troškova prema odredbama članka 35. stavka 1. pitanje da li je određena roba »iste vrste ili skupine proizvoda« kao druga roba, mora se utvrđivati od slučaja do slučaja, uzimajući pri tom u obzir postojeće okolnosti. Potrebno je istražiti prodaju najbliže skupine roba ili asortiman već uvezene robe iste kakvoće ili vrste u zemlji uvoza, što uključuje robe koje su bile procijenjene i za koje se mogu pribaviti potrebne obavijesti i podatci. Kod primjene članka 35., »roba iste vrste ili skupine proizvoda« uključuje robu uvezenu iz iste zemlje iz koje je i roba koja se vrednuje i robu iz drugih zemalja.

Članak 35. stavak 3. 1. U slučaju da se upotrebljava ova metoda, odbici učinjeni za vrijednost dodanu daljnjom preradbom temeljit će se na objektivnim i količinski mjerljivim podacima vezanim uz trošak takvog rada. Prihvaćene industrijske formule, recepti, metode izvedbe i ostali industrijski postupci predstavljali bi osnovu za izračun.

2. Metoda procjene predviđena stavkom 3. članka 35. nije primjenjiva kada je uvezena roba, kao rezultat daljnje prerade, izgubila svoj identitet. No, mogu postojati primjeri u kojima se, iako je identitet uvezene robe izgubljen, vrijednost dodana preradbom može točno utvrditi bez pretjeranih poteškoća.

S druge strane, mogu postojati primjeri u kojima iako uvezena roba zadržava svoj identitet, isti čini tako malen udio u robi prodanoj u zemlji uvoza da bi primjena te metode procjene bila neopravdana. U smislu gore navedenog, svaka se situacija ove vrste treba razmatrati od slučaja do slučaja.

Članak 36. stavak 1. 1. Kao opće pravilo carinska se vrijednost utvrđuje na osnovi podataka i obavijesti koje su dostupne u zemlji uvoza. Međutim, da bi se odredila izračunata vrijednost, može biti potrebno istražiti troškove proizvodnje robe koja se vrednuje, te pribaviti druge obavijesti i podatke, i to izvan zemlje uvoza. Nadalje, u najvećemu će se broju slučajeva proizvođač robe nalaziti izvan mjerodavnosti službenih organa zemlje uvoza. Općenito će primjena metode izračunate vrijednosti biti ograničena na one slučajeve kad su kupac i prodavač povezani, te kad je proizvođač spreman dostaviti službenim organima zemlje uvoza potrebne izračune i osigurati mogućnost bilo koje provjere koja bi im naknadno mogla zatrebati.

2. »Trošak i vrijednost« iz članka 36. stavka 1. točke a) treba utvrditi na temelju podataka vezanih uz proizvodnju robe koja se vrednuje i koju je isporučio proizvođač ili tko drugi u njegovo ime. Isto se mora zasnivati na trgovačkim računima proizvođača, pod pretpostavkom da su ti računi u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna, koja se primjenjuju u zemlji u kojoj je roba proizvedena.

3. »Iznos za dobit i opće troškove«, naveden u članku 36. stavku 1. točki b), treba utvrditi temeljem podataka dobivenih od proizvođača ili u njegovo ime, osim ako iznosi pribavljeni od proizvođača ne odražavaju i nisu u skladu s uobičajenim iznosima prodaje robe iste

kakvoće ili vrste kakva je i roba koja se vrednuje, a koju proizvođači proizvode u zemlji izvoza a radi njezina izvoza u zemlju uvoza.

4. Prilikom utvrđivanja izračunate vrijednosti niti jedan trošak ili vrijednost elemenata ne smije se uzimati dva puta.

5. Treba napomenuti da se »svote dobiti i općih troškova« trebaju promatrati kao cjelina. Iz toga slijedi da ukoliko u određenom slučaju proizvođač prijavi malu dobit, a visoke opće troškove oni ipak, ako se promatraju u cjelini, mogu odražavati uobičajenu prodaju robe iste kakvoće ili vrste. Primjerice ako je proizvod tek pušten na tržište zemlje uvoza, proizvođač prihvaća nikakvu ili malu dobit da bi pokrio visoke opće troškove koji su vezani uz proboj proizvoda na novo tržište. Ili, proizvođač može prikazati malu dobit od prodaje uvezene robe, prouzročenu određenim tržišnim okolnostima te se trebaju obračunati njegovi stvarni prikazani iznosi, pod uvjetom da proizvođač ima valjane tržišne razloge za njihovo opravdanje te da njegova cjenovna politika odražava uobičajenu politiku cijena u industrijskoj grani o kojoj se radi. Takav bi se slučaj mogao javiti kad su proizvođači prisiljeni privremeno sniziti svoje cijene zbog pada potražnje koji se nije mogao predvidjeti ili ako svoju robu prodaju da bi nadopunili asortiman zemlje uvoza, te prihvaćaju malu dobit kako bi zadržali konkurentnost. U slučaju da iznosi dobiti i općih troškova pribavljeni od proizvođača nisu u skladu i ne odražavaju uobičajene iznose prodaje robe iste kakvoće ili vrste kakva je i roba koja se vrednuje, a koju proizvođači proizvode u zemlji izvoza radi izvoza u zemlju u koju je roba uvezena, tada se iznos dobiti i općih troškova može temeljiti na podacima drugačijim nego što je pribavio sam proizvođač robe ili koji su pribavljeni u njegovo ime.

6. Je li određena roba »iste kakvoće ili vrste« kao druga roba, potrebno je utvrditi od slučaja do slučaja, uzimajući pri tom u obzir okolnosti o kojima se radi. Kod određivanja uobičajene dobiti i općih troškova u skladu s člankom 36. potrebno je istražiti prodaju za izvoz u zemlju uvoza za najbližu skupinu asortimana robe, koja uključuje i robu koja se vrednuje, a za koju se mogu pribaviti potrebne obavijesti i podaci. Za potrebe članka 36. »roba iste kakvoće ili vrste« mora biti iz iste zemlje kao i roba koja se vrednuje.

Članak 37. stavak 1. 1. Carinska vrijednost koje se utvrđuju temeljem odredaba članka 37. stavka 1. treba se u najvećoj mogućoj mjeri zasnivati na prethodno već utvrđenim carinskim vrijednostima.

2. Metode procjene koje se primjenjuju temeljem članka 37. stavka 1. su one navedene u člancima 31. do 36., ali primijenjene uz odgovarajuću prilagodljivost koja je u skladu s ciljevima i odredbama članka 37. stavka 1.

3. Navodimo sljedeće primjere odgovarajuće popustljivosti:

1. Istovjetna roba – zahtjev za izvoz istovjetne robe u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se vrednuje može se tumačiti prilagodljivo; istovjetna uvezena roba proizvedena u zemlji različitoj od zemlje izvoza robe koja se vrednuje može biti temelj za carinsku procjenu; mogu se upotrijebiti carinske vrijednosti za istovjetne uvezene robe koje su već prethodno bile utvrđene u skladu s odredbama članka 35. i 36.

2. Slična roba – zahtjev za izvoz slične robe u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se vrednuje može se tumačiti prilagodljivo; slična uvezena roba proizvedena u zemlji različitoj od zemlje izvoza robe koja se vrednuje može biti temelj za carinsku procjenu; mogu se upotrijebiti carinske vrijednosti za slične uvezene robe, prethodno već utvrđene u skladu s odredbama članka 35. i 36.

3. Deduktivna metoda – zahtjev da je roba trebala biti prodana »u istom stanju u kakvom je i uvezena«, iz stavka 1. članka 35. i zahtijevanih »90 dana« mogu se primijeniti prilagodljivo

Članak 38. stavak 1. točka b) podtočka 2. 1. Dva su čimbenika uključena u određivanje udjela elemenata navedenih u stavku 1. točki b) podtočki 2. članka 38. u uvezenoj robi, i to vrijednost samog elementa i način na koji se dio te vrijednosti pridodaje uvezenoj robi. Razvrstavanje tih elemenata trebalo bi obaviti na prikladan način koji odgovara okolnostima te u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna.

2.Što se tiče vrijednosti elementa, ako uvoznik po nekome zadanom trošku nabavlja element od prodavača koji nije s njim povezan, vrijednost elementa predstavlja taj trošak. Ako je element proizveo sam uvoznik ili osoba koja je u vezi s uvoznikom, vrijednost elementa bio bi trošak njegove proizvodnje. Ako je uvoznik prethodno upotrebljavao taj element, bez obzira na to je li element nabavio ili proizveo taj uvoznik, treba prilagoditi i umanjiti izvorni trošak njegove nabave ili proizvodnje da bi se iskazala ta uporaba, te tako doći do vrijednosti elementa.

3.Kad se jednom utvrdi vrijednost elementa, neophodno je tu vrijednost razvrstati na uvezenu robu. Postoje različite mogućnosti. Na primjer, vrijednost se može razvrstati na prvu pošiljku, ako uvoznik želi platiti carinu odmah, i to na cjelokupnu vrijednost. Druga je mogućnost, da uvoznik može zatražiti raspodjelu razmjernoga dijela vrijednosti na određeni broj jedinica proizvedenih do vremena isporuke prve pošiljke. Treća je mogućnost da uvoznik zahtijeva da se vrijednost razmjerno raspodijeli na cjelokupnu predviđenu proizvodnju, što se odnosi na slučajeve kad postoje ugovori ili čvrste obveze poduzeća za takvu proizvodnju. Koja će se metoda razvrstavanja pri tom primijeniti, ovisit će o dokumentaciji koju uvoznik podnese.

4.Kao primjer gore navedenog uvoznik isporučuje proizvođaču kalup za proizvodnju robe koja će biti uvezena te ugovara s proizvođačem kupovinu 10.000 jedinica. U vrijeme prispjeća prve pošiljke koja se sastoji od 1.000 jedinica proizvođač je već proizveo 4.000 jedinica. Uvoznik može zahtijevati da carinarnica raspodijeli vrijednost kalupa na 1.000 jedinica, na 4.000 jedinica ili na 10.000 jedinica.

Članak 38. stavak 1. točka b) podtočka 4 1.Dodaci za elemente koji su navedeni u stavku 1. točki b) podtočki 4. članka 38. morali bi se temeljiti na objektivnim i mjerljivim podacima. Da bi opterećenje obiju strana, i uvoznika i carinarnice, pri utvrđivanju vrijednosti koje treba dodati bilo svedeno na najmanju moguću mjeru, trebalo se gdje god je to moguće koristiti dostupnim podacima koje kupac ima pohranjene u svojem trgovačkom sustavu.

2.Za one elemente koje kupac isporučuje, a koje je prethodno kupio ili zakupio, dodatak bi bio trošak te kupovine ili zakupa. Dodatak ne bi bilo kad bi se radilo o elementima koji su javno dostupni, osim troška za pribavljanje njihovih kopija.

3.Jednostavnost obračunavanja vrijednosti koje je potrebno dodati ovisit će o strukturi pojedine tvrtke, o načinu na koji se njome upravlja i o metodama obračuna kojima se ona koristi.

4.Primjerice, moguće je da tvrtka koja uvozi različite proizvode iz nekoliko različitih zemalja ima pohranjene podatke svojeg odabirnog centra koji se nalazi izvan zemlje uvoza na takav način da može točno pokazati troškove koji se pripisuju proizvodu o kojemu se radi. U tim slučajevima može se učiniti izravna prilagodba na odgovarajući način u skladu s odredbama članka 38.

5.S druge strane, tvrtka može voditi troškove svog odabirnog centra izvan zemlje uvoza kao opće režijske troškove, a da ih ne razvrstava na pojedine proizvode. U tome primjeru odgovarajuća prilagodba u odnosu na uvezenu robu bi se mogla provesti u skladu sa odredbama članka 38., i to razvrstavanjem ukupnoga troška odabirnog centra na ukupnu proizvodnju koja se okoristila odabirnim centrom te dodajući tako razvrstani trošak po jedinici uvoza.

6.Inačice gore opisanih okolnosti zahtijevat će razumljivo da se u obzir uzmu različiti čimbenici pri utvrđivanju odgovarajuće metode razvrstavanja.

7.U slučajevima kad je u proizvodnju elementa o kojemu se radi uključen veći broj zemalja, i to u duljem razdoblju, prilagodba bi se trebala ograničiti na onu vrijednost koja je stvarno dodana tomu elementu izvan zemlje uvoza.

Članak 38. stavak 1. točka c) Plaćanja za licencije i tantijeme mogu između ostalog uključivati i plaćanja za patente, zaštićene znakove i autorska prava.

Veza uz odredbu iz Uredbe za provedbu carinskog zakona Napomena

Članak 75. stavak 1. Izraz »i/ili« dopušta mogućnost uporabe prodaje i potrebnu prilagodbu prema bilo kojem od tri opisana uvjeta u napomenama uz članak 32. i 33.

Članak 76. stavak 3. 1. Kao primjer ako se roba prodaje po cjeniku koji odobrava povoljne jedinične cijene za kupovinu u većim količinama.

Prodajna količina	Jedinična cijena	Broj prodaja	Ukupna količina	prodana po pojedinoj cijeni
1 – 10 jedinica	100	10 × 5 jedinica		
5 × 3 jedinice	65			
11 – 25 jedinica	95	5 × 11 jedinica	55	
iznad 25 jedinica	90	1 × 30 jedinica		
1 × 50 jedinica	80			

Najveći broj prodanih jedinica iznosi 80, stoga jedinična cijena u najvećoj ukupnoj količini iznosi 90.

2. Kao drugi primjer za to navodimo dvije obavljene prodaje. U prvoj prodaji 500 jedinica prodano je po cijeni od 95 valutnih jedinica po jedinici. U drugoj je prodaji 400 jedinica prodano po cijeni od 90 valutnih jedinica po jedinici. U tome primjeru najveći broj jedinica prodanih po nekoj određenoj cijeni iznosi 500, stoga jedinična cijena u najvećoj ukupnoj količini iznosi 95.

3. Treći primjer bila bi situacija u kojoj se različite količine prodaju po različitim cijenama:

a) Prodaja

Prodajna količina	Jedinična cijena
40 jedinica	100
30 jedinica	90
15 jedinica	100
50 jedinica	95
25 jedinica	105
35 jedinica	90
5 jedinica	100

b) Ukupno

Ukupno prodana količina	Jedinična cijena
65	90
50	95
60	100
25	105

U tome primjeru najveći broj jedinica prodanih po određenoj cijeni iznosi 65, stoga jedinična cijena u najvećoj ukupnoj količini iznosi 90.

Članak 85. stavak 2. Kad ne postoje objektivni i mjerljivi podaci s obzirom na dodatke koje zahtijevaju odredbe članka 38., transakcijska vrijednost ne može se utvrditi temeljem odredaba članka 31. Kao primjer, navodimo tantijeme koje su plaćene na osnovi prodajne cijene koja u zemlji uvoza vrijedi za litru određenoga proizvoda, dok je međutim proizvod uvezen u kilogramima i tek nakon uvoza pretvoren u otopinu. Ako se tantijeme temelje dijelom na uvezenoj robi, a dijelom na drugim čimbenicima koji nisu ni u kakvu odnosu s uvezenom robom (kao što je slučaj kad se uvezena roba miješa s domaćim sastojcima, pa se više ne može posebno utvrditi ili kad se tantijeme ne mogu razlikovati od posebnih financijskih ugovora između kupca i prodavača), ne bi bilo primjereno da se pokušaju dodati tantijeme. Međutim, ako se iznos za tantijeme temelji samo na uvezenoj robi i ako je količinski jednostavno odrediv, može biti dodan stvarno plaćenju cijeni ili cijeni koju je potrebno platiti.

UPORABA OPĆE PRIHVAĆENIH NAČELA OBRAČUNA PRI UTVRĐIVANJU CARINSKE VRIJEDNOSTI

1. Pod opće prihvaćenim načelima obračuna razumijeva se priznata suglasnost ili stvarna službena potpora unutar zemlje u određenom vremenu s obzirom na to koje ekonomske izvore ili obveze treba smatrati aktivom i pasivom, koje bi promjene u aktivni i pasivi trebalo bilježiti, na koji bi se način trebala mjeriti aktiva, pasiva i promjene u njima, koje bi podatke trebalo objaviti i kako bi ih trebalo objaviti, te koja bi se financijska izvješća trebala pripremati. Te norme mogu predstavljati temeljne smjernice za opću primjenu, ali i pojedinosti za potrebe prakse i postupka.

2. Za svrhu primjene odredaba o carinskoj vrijednosti Carinska će se uprava dosljedno služiti podacima i obavijestima pripremljenim u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna u zemlji primjerenim članku o kojemu se radi. Primjerice određivanje uobičajene dobiti i općih troškova predviđeno člankom 35. stavkom 1. točkom 1. Carinskog zakona provelo bi se uporabom podataka pripremljenih na način sukladan opće prihvaćenim načelima obračuna zemlje u koju se roba uvozi. S druge strane, određivanje uobičajene dobiti i općih troškova, predviđenih člankom 36. Carinskog zakona, provelo bi se uporabom podataka pripremljenih u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna zemlje u kojoj je roba proizvedena. Kao sljedeći primjer navodimo određivanje elementa predviđenih člankom 38. stavkom 1. podstavkom b) točkom 2. Carinskog zakona, pri čemu bi se zemlja u koju se roba uvozi koristila podacima te zemlje pripremljenim u skladu s opće prihvaćenim načelima obračuna.

PRILOG 23

Zahtjev za izdavanje odobrenja za uporabu postupka s gospodarskim učinkom i posebnu uporabu robe

1. Podnositelj zahtjeva Ispunjava Carinarnica
2. Carinski postupak/postupci 3. Vrsta zahtjeva: 4. Dodatni obrasci
5. Mjesto i način vođenja knjigovodstva ili evidencije
6. Važenje odobrenja (od – do)
a b
7. Roba, koja se stavlja u carinski postupak:
tarifna oznaka CT Opis Predviđena količine Predviđena vrijednost

8. Dobiveni proizvodi:
tarifna oznaka CT Opis Normativ utroška

9. Podaci o predviđenim aktivnostima:

10. Gospodarski uvjeti:
11. Carinarnica:
 - a) početka postupka
 - b) završetka postupka
 - c) nadzora
12. Utvrđivanje istovjetnosti robe:
13. Rok za završetak postupka (u mjesecima):
14. Uporaba pojednostavnjenih postupaka (br. odobrenja)
15. Premještanje robe
16. Dodatni podaci:
- 17.

Datum Potpis: Ime:

Odobrenje za uporabu carinskoga postupka s gospodarskim učinkom i posebnu uporabu robe

1. Korisnik odobrenja Br. odobrenja:
 Odobrenje izdala:
- 1a. Odobrenje je izdano na podlozi vašeg zahtjeva (br., datum)
2. Carinski postupak/postupci 3. Vrsta odobrenja: 4. Br. dodatnih
obrazaca:
5. Mjesto i način vođenja knjigovodstva/evidencije
6. Važenje odobrenja (od – do)
a b
7. Roba koja se stavlja u carinski postupak:
tarifna oznaka CT Opis Količina Vrijednost
8. Dobiveni ili prerađeni proizvodi:
tarifna oznaka CT Opis Normativ utroška
9. Podaci o predviđenim aktivnostima:
10. Gospodarski uvjeti
11. Carinarnica:
a. početka postupka
b. završetka postupka
c. nadzora
12. Utvrđivanje istovjetnosti:
13. Rok za završetak postupka (u mjesecima):
14. Uporaba pojednostavnjenih postupaka (br. odobrenja)
15. Premještanje robe
16. Dodatni podaci:
17. Datum Potpis:
Ime: Pečat:

PRILOG 24 A
ZAHTJEV ZA IZDAVANJE MIŠLJENJA O ISPUNJENJU GOSPODARSKIH UVJETA

- Podaci o podnositelju zahtjeva:
- Naziv tvrtke:
- Adresa:
- Osoba za kontakt:
- Telefon: Telefaks:
- Podaci o robi koja se uvozi/izvozi:
- Naziv robe:
- Tarifni broj:
- Vrijednost robe:
- Količina robe:
- Inozemni partner (naziv i adresa) Zemlja:
- Podaci o robi/usluzi koja se ugrađuje/obavlja u RH/izvan RH:
- Naziv robe/usluge:
- Vrijednost robe/usluge:
- Količina robe/usluge:
- Podaci o robi koja se izvozi kao konačni proizvod/uvozi kao dobiveni proizvod:

Naziv robe:
Tarifni broj:
Vrijednost robe:
Količina robe:
Zemlja izvoza:

Datum, _____

(žig i potpis)

Zahtjevu se prilaže:

1. Opis i tehničke karakteristike proizvoda/usluge
2. Obrazloženje zahtjeva s ispravama koje potvrđuju ispunjenje gospodarskih uvjeta sukladno članku 212. Uredbe za provedbu Carinskog zakona.

Zahtjev se podnosi na adresu:

- a) za industrijske proizvode b) za poljoprivredne i prehrambene proizvode te proizvode drvene industrije

Hrvatska gospodarska komora

Hrvatska gospodarska komora

Sektor za industriju

Sektor za poljoprivredu, prehrambenu

Zagreb, Draškovićeva 45/IV

industriju i šumarstvo

Zagreb, Rooseveltov trg 2

PRILOG 24 B

LISTA DOBIVENIH PROIZVODA NA KOJE SE PRIMJENJUJU ODGOVARAJUĆA UVOZNA DAVANJA ZA KOJE SE OBRAČUNAVA CARINA SUKLADNO ČLANKU 131. STAVAK 1. TOČKA A) PODTOČKA PRVA CARINSKOG ZAKONA

Opis sporednih dobivenih proizvoda

Proizvodne radnje kojima nastaju

1 2

Otpaci, ostaci, talozi, odresci,

dijelovi otpadaka Bilo koja obrada ili prerada

PRILOG 37

BANKOVNA GARANCIJA ZA CARINSKI DUG

(Memorandum banke)

Na zahtjev,
sukladno članku 447. stavak 1. točka c) Uredbe za provedbu Carinskog zakona izdaje se:

BANKOVNA GARANCIJA br.

Ova bankovna garancija važi kao instrument osiguranje za plaćanje carinskoga duga iz članka 446. Uredbe za provedbu Carinskog zakona.

PODACI O BANCI GARANTU

Matični broj:

Tvrtka banke – garanta:

Sjedište:

Pošanski broj: Mjesto:

Žiro račun broj:

koji se vodi pri:

PODACI O CARINSKOM DUŽNIKU – NALOGODAVCU ZA IZDAVANJE GARANCIJE

Matični broj:

Tvrtka:

Sjedište:

Poštanski broj: Mjesto

Banka – garant se obvezuje da će na prvi poziv i bez prigovora Carinskoj upravi Republike Hrvatske platiti do ukupne svote od

kuna, svaku svotu nastalu na ime dospjeloga a neplaćenoga carinskoga duga carinskoga dužnika, glede kojega se kao jamstvo za njegovu pravodobnu naplatu pozvao na ovu bankovnu garanciju u određenome carinskome postupku koji se vodi pri Carinskoj upravi, u

razdoblju od do, s

tim da se naplata po osnovi ove garancije može izvršiti i u produženome roku od 3 mjeseca, odnosno 6 mjeseci za bankovne garancije podnesene kao osiguranje za namirenje carinskog duga u postupku unutarnje proizvodnje, računajući od dana isteka jamstvenog roka.

Ova bankovna garancija može se koristiti kao:

a) zajednička garancija za sve carinske dugove carinskoga dužnika,

b) zajednička garancija za dugove carinskog dužnika iz određenih carinskih postupaka, i to:

.....

.....

c) pojedinačna garancija za namirenje određenoga carinskoga duga, i to:

.....

Ova garancija može se – ne može se pri Carinskoj upravi odnosno ovlaštenoj carinarnici položiti i glede namirenja carinskih dugova drugih osoba, ako nalogodavac za izdavanje ove bankovne garancije sudjeluje u provedbi odnosno carinskoga postupka, sukladno carinskim i drugim propisima o obavljanju poslova zastupanja u carinskom postupku.

Ova garancija je izdana u tri istovjetna primjerka.

..... M. P.

(mjesto i datum)

(potpis ovlaštene

osobe)

Carinska uprava Republike Hrvatske, ustrojstvena jedinica

prihvaća i evidentira predmetnu garanciju pod brojem

..... M. P.

(mjesto i datum)

(potpis ovlaštene

osobe)